

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Női munkásszálló, postaházak, korszerűsítések

Tudósítás az elnökség üléséről

Szakszervezetünk Elnöksége május 25-i ülésén a postás dolgozók széles rétegét érintő témákat tárgyaltak meg és hagytak jóvá. Ilyen például a Vezérigazgatóság be-
számolója a posta IV. ötéves terve beruházási helyzetéről, különös tekintettel a szociális, kulturális beruházásokra. Ehhez az anyaghoz javaslatként szerepelt a szakszervezeti szervek beruházást segítő tevékenysége. Ez utóbbi törekvés azért is lényeges, mert jelentős, a munkakörülményeket érintő tervek megvalósulásáról van szó.

A beruházások módosulása a postát is közelről érinti. Így például a Bp. 70. sz. hivatolódó el a Bp. XIII. kerületi kézbesítő hivatal bővítése, a Javitó Üzem távfűtésének bevezetése, a balatonszabadi, mátraházi új postás üdülők építése, Azonban a IV. ötéves terv első esztendőjének mérlege mégis kedvező. Pécsen, Sopronban, Szombathelyen munkásszálló épült. Balatonkenesén és Solymoson az új hivatalokban néhány üdülő-vendégszoba létesült. A Kábelüzem új telephelyén épült konyha, étterem, kultúrterem és a miskolci munkásszálló, illetve oktatási létesítmény is jelentős vívmány.

Budapesti női és férfi munkásszállók épülnek. Bp. 100-as telephelyen 400 helyett 600 férőhelyes munkásszállás létesül. Balatonfenyvesen a megkezdett üdülőépítés nem átközi a korlátozó rendelkezéseket. Viszont a balatonszabadi üdülő építésének megkezdése elhúzódik 1975-re. Budapesti a Zsárfal utcában jövőre 150 fős óvoda kivitelezése kezdődik meg. A PÉKÜ munkásszállóját a terv szerint 1974-re adják át. A Római parti üdülő már birtokba vették a dolgozók. Siófokon emeletráépítéssel készül üdülő, étterem, konyha, az V. ötéves tervben.

A szántódi oktatási tábor is bővül egy új ERDÉRT-faházzal, és négy Balatonfenyvesről fejszabadult kemping-faházzal. Végül is sikerült találni kivitelezőt a Járműtelep öltöző, konyha és éttermi épülethez. Az elmúlt év végén átadták a Gorkij fasori óvodát.

A Belvárosi Távfűtő Központ szociális és kulturális létesítményeinek 1976-ra kell elkészülniük. Előreláthatóan még ez év júliusában átadják Pécsen az új távfűtő központot és annak korszerű szociális és egészségügyi létesítményeit. Újdiósgyőrben nagyszzerű postapalota épült, Nyíregyháza 1. hivataltan pedig az átalakítási munkákkal együtt éttermet és melegítő-konyhát is építenek 1974-re. A tervidőszakban Kazincbarcán új komplex posta létesül, amelyben biztosítják a szellőzést, a pihenőszobákat, mosdókat, zuhanyzókat, melegítőkonyhát, étterem-kultúrtermet és egy 30 fős munkásszállást. A Bp. 70. sz. hivatal rekonstrukcióban tetőtérbeépítéssel női és férfi öltöző és zuhanyzó helyiségek létesülnek 1974-re.

Új hivatalok épülnek Pestlőrincen, Sashalmon, Tatabányán, Bicskén, Lőrinciben, Letyenyén, Nagyatádon, Fonyódon, Hévízen, Tiszakécskén, Székkutasán.

A kábelüzem új telephelyén még ez évben átadják a jelentős kapacitású konyhaüzemet és éttermet, az öltöző, mosdó-, zuhanyzóhelyiségekkel együtt. A PÉKÜ telephelye is ez évben készül el. Budapesten a III-ik ütemben munkaslaktanya épül, s ez év

harmadik negyedében Miskolcon is átadják az új munkásszállót az oktatási épülettel együtt. Még tavaly készült el Pécsen az új munkásszálló, ugyanezt mondhatjuk el Sopronra is.

A IV. ötéves terv első esztendője nem volt eredménytelen és néhány beruházás-elmérés ellenére a jövő is biztató. Mindenesetre a szakszervezeti vezető testületek beruházást segítő tevékenységére nagy szükség van a jövőben is. Nem lehet ugyanis közömbös egyetlen választott szakszervezeti tisztviselő számára sem, hogy a dolgozók élet- és munkakörülményeit javító beruházások milyen ütemben és minőségben készüljenek el határidőre, vagy esetleg határidő előtt. A Központi Vezetőség, az Elnökség figyelemmel kíséri és ellenőrzi a jövőben is a beruházások sorsát, elősegíti azokat folyamatos ellenőrző és helyzet-elemző tevékenységével. Igényli a postai vezetőktől és a szakszervezeti vezető testületektől a beruházások helyes rangsorolását. Támogatja mindenekelőtt a közületek és a lakosság igényeinek, valamint a postás dolgozók élet- és munkakörülményeinek javulását egyaránt segítő, hatékony és a műszaki fejlesztést biztosító színvonalasabb beruházások megvalósítását.

Lényegesnek tartja a posta lakásépítési célkitűzéseinek és munkaerőgondjainak figyelembevételével biztosítani, hogy a nyereségből képzett fejlesztési alapról a lehetőseleg belül maximális összeg álljon rendelkezésre a postás dolgozók lakásépítésének valódi támogatására.

A szakszervezeti közp- és alapszervezetek igényelik a postaszervek illetékes vezetőitől, hogy a beruházások előkészítéséről, indításáról időben adjanak tájékoztatást. Szorgalmazza a beruházási programok és olyan munkavédelmi intézkedések realizálását, amelyekben biztosított a postás dolgozók munkabiztonságának, szociális és üzemegezésügyi ellátásának fejlesztése is. Mindent tegyenek meg azért, hogy a dolgozók az eddigieknél is jobban megismerjék a beruházási célkitűzéseket és azok hatását munkájukban. Taggyűléseken, tanácskozáson és munkaértekezleteken tegyék lehetővé, hogy a dolgozók elmondhassák a fejlesztésekről, a postai szolgáltatások jobb ellátásával kapcsolatos javaslataikat.

Ezt követően az Elnökség megvitatta a posta 1971. évi részesedési alapjának felhasználásáról és az 1972. évi felhasználás előirányzatára vonatkozó javaslatot tartalmazó beszámolót, majd a postai munkásszállók férőhelyeiről és kihasználtságukról szóló beszámolót fogadták el. (Erről a témáról lapunkban külön írunk.)

Elemző részletességgel készült a postás fiatalok helyzetének javítására vonatkozó

rendelkezések és határozatok végrehajtásának tapasztalatairól szóló jelentés is. (Erről lapunk más helyén szintén részletesebben adunk tájékoztatást.)

Tájékoztató jelentésként kerültek a testület elé a művelődési intézmények társadalmi vezetőségének újjáavaslásának tapasztalatai. (E témáról korábban már írtunk.) A szakszervezet elmúlt évi munkájának statisztikai tájékoztatóját is tudomásul vette az Elnökség.

Besenyi Miklós főtitkár az Elnökség két ülése között végzett munkáról számolt be, majd a bejelentések következtek. Az Elnökség a betervezett anyagokat, a kiegészítések figyelembevételével, elfogadta.

(B. Gy.)

Két kitűnő brigádról szól a krónika. Egy budapestiről és egy miskolciról. Mindkettő a Helyközi Távfűtő Igazgatóság jó hírnevét öregbíti, eredményes munkáját tükrözi. Múlt évi kimagasló teljesítményükért mindkét kollektívát elnyerte „A Posta Kiváló Brigádja” címet. Vajon mivel érdemelték ki e kitüntetést?

Budapest, Horváth Mihály téri postapalota. Ott dolgozik Lajkó Károlyné KISZ-brigádja. Ha néhányan közülük — tizenketten vannak — már búcsút is mondtak a KISZ-nek, de máig is mindenki így emlegeti őket. A brigádvezető beteggyárból lábadozik. Huszár Béláné és Somogyi Mária vállalkozik a közösség bemutatására.

— Tizenkét éve alakultunk. Három maradtunk az alapítók közül: Ravasz Sándorné és mi ketten. Mi tagadás, az elmúlt években sokan jöttek-mentek nálunk. Azért a mi brigádunk a szerencsés kivételek közé tartozik.

— S akik ma alkotják a kitüntetett brigádot: a már említettük kívül Barna Etel, Babicz Edit, Bakura Éva, Czák Józsefné, Gál Judit, Holler Lászlóné, Laki Katalin, és Weltsch Sándorné. Munkakörük: a belföldi kapcsolások bonyolítása.

— Higgye el, ezt a munkát nagyon lehet szeretni. Az ember ül, rajta a fülhallgató, s azon veszi észre magát; fontos ügyekben segíthet. Sűrűgető férőhang Szentendréről: mentőt kér, mert a felesége szülni készül.

Naponta, műszakonként egy-egy brigádtag 120—130 kapcsolást intéz. Olykor kevesebbet, gyakran többet. Fárastó szolgálat!

— Bizony, nem könnyű! Kétféleképpen éjszakázunk, de már megszoktuk. Nincs ünnepe, bár a szilveszterrel szerencsén volt: mostanában nem került ránk a sor. Huszonkét brigád között oszlik meg a munka a belföldi osztályon.

SZOCIALISTA EMBERSÉGGEL

A postás szocialista brigádvezetők egyik csoportja

A mintegy 110 ezer szocialista brigád képviselőjében 963 brigádvezető foglalta el az Építők Rózsa Ferenc Művelődési Háza kongresszusi termének padsorait május 26-án és 27-én a szocialista brigádvezetők IV. országos tanácskozásán. Vasasok és postások, szövekes és bányászok, kereskedelmi dolgozók és földművesek, egyaránt a szocialista munkaverseny elenőrzői cseréltek véleményt: mi történt a korábbi országos találkozás óta, s mit akarnak tenni a jövőben. A tanácskozáson megjelent Kádár János, a Központi Bizottság első titkára is. Gáspár Sándor, a SZOT főtitkára referátumában azt boncolgatta, hogy mitől szocialista egy brigád.

— Attól, hogy azt támogatja, ami a munkáshatalmat előreviszi, ami a szocialista rendszerünk célja, ami rendszerünk számára hasznos, ami elveink szerint igazságos, erkölcsös. Tehát az a meghatározó, hogy szocialista céllal, szocialista meggyőződéssel tevékenykednek, cselekszenek.

A továbbiakban figyelemztetett arra, hogy az önzetlen áldozattalálással nem lehet viszálni, sőt a szocialista emberség legyen az uralkodó bándsmód. Érezzék, tudják a szocialista brigádok, hogy az a munka, amit végeznek, az a vélemény, amit kérnek tőlük, szükséges, arra számít a kisebb közösség, de a társadalom is. Lényegesnek tartotta minden szinten fokozni az erkölcsi megbecsülés vonzerejét, nagyságát. El kell érni, hogy az erőfeszítéseket kövesse a köszönet; hogy tovább javuljon, közvetlenebbé váljon a vezető és vezetettek érintkezési formája; a szocialista emberség legyen az uralkodó az emberekkel való bándsmódban; fejlődjön, formálódjon a munkahelyek szocialista szellemű légköre.

A második napon szót kapott Dudás Józsefné, a sárospataki „Postakürt” szocialista brigádjának vezetője is. Mindenekelőtt azt hangsúlyozta, hogy milyen nehézségekkel küzd a posta, ennek ellenére a szocialista bri-

gádok segítségével igyekeznek megfelelni a követelményeknek. Szólt arról, hogy mintegy 21 ezer brigádtagból 9 ezer a nő, s túlnyomó többségük váltott szolgálatban dolgozik, sokszor nehéz, fárastó fizikai munkát végezve. Örömmel jelentette, hogy az utóbbi időben jelentősen csökkentették a gyermekes anyák éjszakai szolgálatra való beosztását. Ebben a brigádok áldozattalálása játszik elsősorban közre. Megemlítette a munkaerőhiányt, s hogy kénytelenek éppen ezért az előírtnál alacsonyabb műveltségű fiatalokat felvenni. Végezetül hangoztatta: minden feladat és minden eredmény mögött mindenhol emberek vannak, mert a szocializmust nem önmagáért, hanem a dolgozók százezreinek, millióinak jobb életéért építjük.

A szocialista brigádvezetők IV. országos tanácskozása alkalmából a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a szocialista brigádmozgalomban kifejtett brigádvetői tevékenységük elismeréséül Szabó Józsefnek (Központi Üzem h. vezetőjének) a Munkaérdemrend arany fokozata,

Németh Istvánnak (Pécsi Igazgatóság mozgópósta vezetőjének) a Munkaérdemrend ezüst fokozata,

Dudás Józsefnének (Sátoraljaújhely ph. helyi ellenőrének), valamint öv. Szabó Istvánnak (Székesfehérvár 2. ph. helyi ellenőrének) a Munkaérdemrend bronz fokozata kitüntetést adományozta.

A Szakszervezetek Országos Tanácsa Horváth Ferencnek, a Budapesti Távfűtő Igazgatóság vezetőjének a Szakszervezeti munkáért arany fokozatú, Kovács Endrének, a Pécsi Területi Szakszervezeti Tanács közgazdasági felelősének, a Szakszervezeti munkáért ezüst kitüntetést adományozta.

A KISZ Központi Bizottság dicséret oklevelét Nemes Lidia (Bp. 72. ph.) kapta.

KIVÁLÓ EMBEREK

S a huszonkettőből őket találták érdemesnek a kitüntetésre. Miért?

Tétován indul az érvelés, nehogy szerénytelennek tűnjene. Aztán lassan kikerekedik a kép. Első helyen említi — „ez persze nem érdem, természetesnek tartjuk” —, hogy a frissen érkezett kezdőkkel sokat és szívesen foglalkoznak, amíg meg nem szökték a zsbongó nagyterem cseppet sem idegnyugtató hangulatát. Huszonöt év az átlagéletkoruk. Másodiknak sorolják, hogy az újakat nyomban bevonják a társadalmi munkába. Somogyi Mária, a KISZ-titkár, 52 fiatal lelkes, rátermett patrónusa, Gál Judit KISZ szervezőtitkár, de náluk dolgozik a szakszervezeti tanács ifjúsági felelőse is.

Náluk inkább a minőségi mutatók a fontosak. Büszké rá: emberemlékezet óta nem volt panasz ellenük. Huszár Béláné nemrég egy előfizetőtől kapott dicséretet.

— Nem állunk hadilábon a tanulással sem — folytatják. — Ketten a marxista kö-

zépiskolába, hárman a segéd-tisztai tanfolyamra járnak. A brigád egyik tagja egyetemen tanul. Két fő kivétellel valamennyien rendelkeznek érettségivel, s mindannyian részt veszünk a politikai oktatásban.

— Egy idős, nyugdíjas szak-társnőt is támogatunk — fűzik az elmondottakhoz. — Koop Borbála egyedül él, s a nyugdíja sem sok. Gyakran meglátogatjuk, aztán egy borítékban diszkrétan otthagynak egy kis pénzt az asztalon...

Sorsok... Csak egy a sok közül: Vargha Andrásné. Nyolc elemi végzet, vonal-felügyelő volt. Később portalanító az erősítőben, utóbb leérettségizett és műszerésznek tanult. Egyik fia szovjet ösztöndíjasként mérnöki diplomát szerzett, a másik fiú technikus, a harmadik is hasonló munkakörben dolgozik, egy bányában, kislánya pedig az özi technikumban tanul. Mindez egy keresetből. S amikor a régi, roskatag otthon helyén Varghák új családi házat emeltek, nem hiányoztak a munkából a brigád tagjai sem...

Csendben dolgoznak, pontosan, fegyelmezetten.

Gyapay Dénes

„Eltitkolt hatáskör” címmel — egy kerekasztal-beszélgetés tapasztalatait összegezve — áprilisban foglalkoztunk utoljára a szakszervezeti csoportok jog- és hatáskörének érvényesítésével. Nemrégiben ismét véleményét cseréltünk a témáról a Budapest 62. számú hivatal néhány bizalmiával és helyettesével. A beszélgetés első öt percében ismételt ki derült: a jelenlévők túlnyomó többsége nem ismeri az elnökség témabavagó határozatát, így nem annak megfelelően tevékenykedik. A kerekasztal-beszélgetésen részt vevő bizalmi és bizalmihelyettesek közül mindössze ketten vallották be: az értekezlet előtt lapozták át a határozatot, hogy körülbelül sejtsek, miről is lesz szó a beszélgetésen.

Élmékeztetől. A határozat kimondja: a szakszervezeti csoport döntési hatáskörébe tartozik többek között annak elbírálása, hogy a csoport tagjai közül kit javasolnak előre, segélyre, szociális juttatásra, kedvezményes üdülésre, szakmai továbbképzésre, a szocialista munkaversenyben elért eredményekért, a kiváló munkáért anyagi vagy erkölcsi elismerésre. A szakszervezeti csoport döntéseit a közvetlen felsőbb szakszervezeti szerv, tehát a műhelyvagy az osztálybizottság hagyja jóvá, s erről 8 napon belül köteles értesíteni a csoport bizalmiát.

A felsőbb szakszervezeti szerv: a műhely- vagy az osztálybizottság, illetve az üdülési, segélyezési és az egyéb albizottság a szakszervezeti csoport hatáskörébe tartozó kérdésekben a csoport előzetes állásfoglalása nélkül nem intézkedhet. A döntéseket tiszteltben kell tartani, s ha valamilyen ok miatt nem teljesíthető, akkor erről tájékoztatni kell a csoport tagjait.

Nagy Éva és Ambrus Lászlóné: A főkérből osztály héttagú szakszervezeti csoportját irányítjuk. Önállóan nemigen dolgozunk. Igaz, a csoport tagjait minden hónapban megpróbáljuk összehívni, hogy továbbadjuk a bizalmiértekezleteken kapott feladatokat és tájékoztatókat, de az értekezleten nem mindenki tud részt venni. A szervezeti élet legfőbb akadályai: három munkában dolgozunk, ráadásul a létszámihiány miatt elég sok munka. Az elmúlt évben és az idén senki sem kért üdülést, előleget vagy segélyt, csoportunk tagjai jutalmat sem kaptak, s így nem volt miről döntenünk.

Hutless Pál és Schmitt János: A tizenkét főből álló csoportunk egyben szocialista brigádunk is képez. Ez könnyíti a munkát. Brigádunk tavaly elnyerte az arany fokozatot, a kitüntetéssel 7000 forint jutalmat kaptunk. A pénz közös megosztással — a végén — differenciálva osztottuk szét. Volt, aki 7—800 és akadt, aki csak 300 forintot kapott a jutalomból. A segély- és az előlegkérelmeket viszont nem kollektívan bíráltuk el, mindössze a szakszervezeti bizalmi láttaozta. Tavaly kaptunk két üdülést, de nem volt jelentkező. Csoportértekezletet csak akkor tartunk, ha valamilyen problémát kell megbeszélni.

Tóth Imréné és Bezzeg Józsefné: Az irányító osztály tizenkét tagú járatosító csoportjában dolgozunk. A szervezeti életet nehezíti, hogy a csoport három brigádból tevődik össze, értekezlet megtartása így lehetetlen. Legjobb a kapcsolatot a „keleti” brigáddal, ahol mindketten dolgozunk. Összeírjuk ki, mikor, hol szeretne üdülni, illetve javasoljuk a segélykérelmeket. Az elmúlt másfél évben 8 esetben kaptak a csoport tagjai segélyt. A jutalmak szétosztásából kirekesztettek bennünket. Május elején például három kaptak jutalmat a csoportból — utólag tudtuk meg.

Tarnai Mihály és Nyikos Lajosné: A hírlaposztály napjaink szociális ellátó 26 tagú csoportjában vagyunk. Mivel a szakmai vezetése havonta rendszeresen munkaértekezletet tart, külön összeíróvetelt nem rendezünk. A bizalmi

Ne szorítsák háttérbe a bizalmiakat!

részvétele nálunk is azonos a többiekével.

Novák Árpádné és Prováznik Mária: semmi újat nem tudunk mondani. Nálunk is gond, hogy az irányító osztály 14 tagú szakszervezeti csoportja három területről tevődik össze, ráadásul három műszakban dolgozunk. Május elején a csoport fele kapott jutalmat, erről utólag értesültünk.

Összegezve az elhangzottakat, megállapítható: a 62. sz. hivatalban a szakszervezeti osztálybizottságok és osztályvezetők, a különböző szakszervezeti albizottságok általában nem támaszkodnak a szakszervezeti csoportokra, néhány dologban igénylik mindössze a szakszervezeti bizalmi közreműködését, de a jutalmazások lebonyolításából kirekesztik őket. A határozat valóra váltását nehezíti: a csoportok tagjai zömében egymástól területileg és időbeosztásban is elkülönülve dolgoznak, nincs biztosítva a szervezeti élet minimális előfeltétele. A munkaterületek elkülönüléséből adódó problémákat tevékenységük egyik-másik szakszervezeti csoportban a bizalmi és helyettese lényegében

azonos területről származik, holott a helyettesek beállításának az volt a fő célja, hogy javuljon az értekezési lehetőség.

A bizalmifolyamatokat magam vezetem. Az irányító osztályon például 15 bizalmi tevékenykedik, három turnusban. Így alkalmazkodunk a körülményekhez, s minden hónapban három csoportban hívjuk össze a bizalmiakat. A munkabeosztást a többi területen is figyelembe vesszük — választásunk érdekösünkire Virág István, a 62. sz. hivatal szakszervezeti tanácsának titkára.

Ezt követően sorra vesszük a kerekasztal-beszélgetésen elhangzottakat. A szb-titkár megerősíti: a bizalmiak körülbelül 60 százaléka tart 2—3 havonként rendszeres csoportértekezletet. A részvétel nem teljes. A területileg és időbeosztásilag szétszórtnak dolgozó szakszervezeti tagok egyidejű összehívása szinte lehetetlen. Így alakult ki a gyakorlat: az előleg- és a segélykérelmeket csupán a bizalmi javasolja. A jutalmaknál korábban, míg a premizálás meg nem szűnt, csoportokra bontották a

rendelkezésre álló összeget, s a pénz helyileg osztották szét, de változott a helyzet: május elején például, a Kiváló dolgozó címekkel 22 000 forintot is adtak. Itt annak elbírálása után, hogy ki érdemli meg e rangos kitüntetést, nem kellett vitát rendezni, hiszen a jutalom nagyságát a kollektív szerződés szabályozza. Az egyes brigádoknak juttatott pénzt a kis kollektívák saját belátásuk szerint, differenciálva osztják szét a brigádtagnak között. A tulajdonképpeni jutalmazásra 52 250 forintot kapott a hivatal. Ezt az összeget osztályokra bontották, az osztályokon pedig az osztályvezetők bevonásával — döntötte el, hogy személy szerint, ki mennyi jutalmat kap. Az elbírálásba a szakszervezeti bizalmiakat nem vonták be, s ezt az eljárást — mint Virág István is mondja — a szakszervezeti bizalmiak többsége rossz néven vette.

A kialakult gyakorlat tehát nem egyezik az elnökség határozatában egyértelműen megfogalmazott módszerekkel. Mi ennek az oka?

A jelenlegi körülmények között az elnökség határozata nem hajtható végre — válaszol Virág István. — A körülmények kellene változtatni, hogy a szakszervezeti csoportok a határozat szerint tevékenykedhessenek.

A végző következtetéssel egyetértünk. A „körülmények” azonban csakis helyileg, a Budapest 62. sz. hivatal szakszervezeti tanácsának és szakmai vezetőségének öntevékeny elhatározása révén lehetséges és szükséges változtatni. (m—k)

Érdekvédelem — társadalmi munkában

Elnökségünk határozata szerint — az 1971-es vezetőség-választás küldöttértekezletén — cselekedett a Soproni Területi Szakszervezeti Tanács: társadalombiztosítási tanácsot választott. E munka eredményeiről és a gondokról beszéltünk Benkő Tibornak, a tanács titkárnak, Kiss József TT-elnökkel és Németh Pállal, a nyugdíjelőkészítő albizottság vezetőjével.

Az alapszervezetek társadalombiztosítási munkájának irányítása, segítése és ellenőrzése a szakszervezeti tanács feladata. Az operatív végrehajtást viszont két fős TT-felelős végzi. Kiss József irányításával — aki a területi üdülési felelős teendőit is végzi. Borulya Lászlóné a segélyezés, Takács Klára a beteglátogatás és egészségügyi reszort igazgatója. Munkaterv alapján dolgoznak, s évente kétszer-háromszor szét-ülésen is tárgyalják a munkát.

A legutóbbi két jelentés, amely az 1971. évi üdültetés helyzetéről, illetve a segélyezés tapasztalatairól ad számot, tükrözi a TT-eredményeit és hibáit. Kimutatást készített a 34 alapszervezet részére kiadott beutalójevekről. Ezekből sok következtetést lehet levonni. Például amíg a saját kezelési üdülőkhöz az igazgatóság törzs Sopron 1. ph. szb. 77 felnőtt és 46 gyermekbeutalót kapott, addig olyan nagy létszámú alapszervezetek, mint Veszprém, Keszthely, Szombathely 2. szb. egyetlen beutalót sem kaptak fel. Problémaként említik, hogy az üdülőjegek nem minden esetben jutnak el az üdülési felelős, azok megakadnak az szb-titkárnál, átadásra olyan időpontban ke-

rül sor, amikor már szervezésre nincs lehetőség.

A segélyezésről szóló jelentésből látszik a sok munka eredménye. A szervezett dolgozók azonban szöve teszik: nem megfelelő a nyilvánosság, hosszú a segélykérelmek intézési ideje, elutasítás esetén nem elég konkrét az indoklás. Sajnos, a határozati javaslat megelégszik azzal, hogy a jelentés anyagát az alapszervezet tudomására hozzák.

Németh Pál a nyugdíjba vonuló szakértársak ügyével foglalkozik. Külön útmutatást szerkesztett a nyugdíj bejelentő lap kitöltéséhez. Vigyáz arra is, hogy a nyereségreszesedés és a jutalmak beszámítása pontosan megtörténjen. Foglalkozik az új, ösztönző nyugdíjpolitika lehetőségeinek kihasználásával is.

Szeretem ezt a munkát. Sokszor úgy érzem — mondja — több idő kellene. Munkaügyi előadó vagyok, s ez a beosztás is teljes embert követel.

Ennek ellenére a PESH létszámníváltartó osztályán, ahová minden postás nyugdíjügye eljut, a legjobbakat mondják az általa előkészített kérelmekről.

Az elmúlt évben kétnapos tanfolyamon vettek részt az alapszervezetek társadalombiztosítási felelősei. A helyes nyugdíjelőkészítő munkáról Németh Pál tájékoztatta az aktivistákat. Ezenkívül sorra vették a segélyezés, üdülés, egészségügyi nevelés kérdéseit, a társadalombiztosítási juttatások formáit, az igénybevétel lehetőségeit.

Sok még a hiányosság munkánkban — mondják önkritikusan. — Mentségül szolgál a TT-tagok mind fontos szakmai munkát el látnak. A területi szétszórtság miatt kevés a lehetőségük az alapszervezetek rendszeres látogatására. Ennek ellensúlyozására megfelelő információs hálózat kialakításán fáradoznak. (priczki)

Fiataljainkról

Tavaly mintegy 17 ezer 30 éven aluli fiatal dolgozott a postán. Szakszervezetünk lényegesnek tartja, hogy e nagy számú ifjúság mielőbb megtalálja helyét és számítását a posta területén, vagyis élethivatásának tekintse ezt a munkát. Elnökségünk ezért is foglalkozott a postás fiatalok helyzetének javítására vonatkozó rendelkezések és határozatok végrehajtásának eddigi tapasztalataival.

Mit mutat a mérleg? Tény, hogy a határozatok hosszabb távon lehet csak aprópénzre váltani, vagyis végrehajtani. De az is tény, hogy munkaerőgondunk, az utánpótlás biztosítása is attól függ, mennyiben teremtjük meg a feltételeket ahhoz, hogy az ifik megmaradjanak nálunk. S valljuk be, nem minden esetben anyagiakon múlik ez, hanem elsősorban a munkaügyi légkörön, azon, hogy mennyire tekintjük egyenrangú munkatársainknak a jövő postáit.

Igaz, több intézkedés bizonyult eredményesnek, így az, hogy a szakközépiskolákban növelték a postai tagozatú osztályok számát. Például az 1972/73-as tanévben négy vidéki helyen 6 postaforgalmi osztály indult, 230 tanulóval. Fontos, hogy a postához került fiatalokat hogyan fogadjuk, mennyire szervezzük meg képzésüket. Az első benyomás minden szempontból nagyon lényeges. E vonatkozásban a szocialista brigádok járnak az élen. A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságon elérték, hogy a fluktuáció a fiatalok körében a legalacsonyabb. A Pécsi Postaigazgatóság területén hasonlóan a helyzet.

Tavaly a 2299 szocialista című brigád közül 645 volt az ifjúsági kollektíva. A Kiváló ifjú munkás, Ifjú szakmunkás, a Szakma ifjú mestere, technikus, mérnöke cím megszerzéséért széles körű mozgalom indult 1970-ben. De tavaly e mozgalom visszacsúszott. Növekedett viszont az ifik gazdasági munkát segítő törekvése, így a védnökségvállalás. A Javítóüzemben és a Táviró Hivatalban a fiatalok közös védnökséget vállaltak a budapesti új telex-főközpont szerelése felé. Debrecenben mikrobuszt újítottak fel, és még sorolhatnánk a kezdeményezéseket.

A jelentés kitér az anyagi-erkölcsi megbecsülésre, a vezető munkakörökben való helyzetükre. A részesedési arány minden szempontból alacsony, tehát arra kell törekedni, hogy a mérleg a fiatalok javára billenjen.

Az élet- és munkakörülmények szempontjából csupán egyet említenek: az elmúlt két esztendőben kiadott kamatmentes lakásépítési kölcsönök tekintélyes részét a fiatalok kapták.

Az általános műveltség, szakképzettség, politikai felkészültség, a kulturális és sportellátottság tekintetében is sok a figyelemre méltó tény, így az, hogy az állami iskolai végzettség nem megfelelően alakult. A fiatalok jelentős része nem éri el az alapfokú műveltségi szintet sem. A szakszervezet kezdeményezésére a posta a közép- és felsőfokú állami oktatásban tanulók részére évente 600-000 forint ösztöndíjat biztosít. De a fiatalok jó része ezt nem veszi igénybe, mintegy kifejezve, hogy tanulmányai befejezése után nem akar a postán maradni.

A szabad idő hasznos eltöltése érdekében egyre-másra alakulnak az ifjúsági klubok, így Budapest, Debrecen, a Budapesti Távfőközpont Igazgatóság és Pécsen.

Mit kell tennünk — a közép- és alapszervezeti szinten — a fiatalok érdekében?

Úgy törődünk velük, mint a saját gyermekeinkkel.

Munkásszállók kihasználtsága

Elnökségünk ülésén — vezérigazgatóság beszámolója alapján — az elmúlt öt évben Budapest, Egerben, Szolnokon, Pécsen, Sopronban, Szombathelyen, Veszprémben és Győrött létesült új építményekkel együtt tizenháromra emelkedett a postaszervek által üzemeltetett korszerű munkásszállók száma, amelyekben összesen 776 férőhelyen teremtetés meg a postás dolgozók kényelmét. A posta ezen kívül 33 kivülről elavult, de belülről általában megfelelően felszerelt, korszerű bútorzatú hűtőszekrényekkel ellátott szállást is üzemeltet, melyekben 396 a férőhely. Jelenleg a fővárosban, Miskolcon és Győron három új munkásszálló — mintegy 450 férőhellyel — építése folyik.

Hogy miért okoz ez gondot? A hasznosításnál maradvány azért, mert a munkásszállók egy részének kihasználtsága nem megfelelő. Egyikben-másikban elég sok a szabad férőhely, holott a postán szétszármal akadnak olyanok, akik keresetkűhöz képest gyakran 300-600 forintot albérlésben laknak.

Miert van ez így? Elnökségünk szerint az egyes postaszervek körében nem foglalkoznak szervezeten a munkásszállók kihasználásával. Eddig elsősorban az úgynevezett változó munkahelyen foglalkoztatott fizikai dolgozókban biztosított helyet, és csak elvétve fordult elő, hogy az albérlésben lakó nem fizikai dolgozók bejuthattak. Tapasztalatból tudjuk: emiatt jó néhányan elhagyták a postát, s ott helyezkedtek el, ahol a munkásszállási igénybevételel mentesültek a drága albérléstől. E kialakult helyzet nem tartható tovább. Gondoskodni kell az új munkásszállók szabad férőhelyeinek folyamatos fel-

töltéséről. Ez egyébként a postának és a rászoruló postás dolgozóknak egyaránt érdeke. Ezért — az eddigi gyakorlaton változtatva — a forgalom és a munkák egyéb területein foglalkoztatott és arra igényigazolult dolgozók is kapjanak helyet a munkásszállókban!

A férőhelyek jobb kihasználása indokolta teszi, hogy felhívjuk a figyelmet a még meglevő elavult munkásszállókra. Az elmúlt öt évben 30 olyan korszerűtlen munkásszállást szüntettünk meg, amelyeknek többsége üzlethelyiségben, felvonulási és régi épületekben volt kialakítva, zömében meglehetősen ágyakkal, elavult bútorzattal. A felmérés szerint jelenleg 16 olyan korszerűtlennek minősített munkásszállás üzemel, amelyekben tényleg kevesebb a férőhely. Ezek fenntartása nem célszerű, nem gazdaságos. Az elnökség, a vezérigazgatósággal egyetértve úgy véli: e szállásokat helyes lenne pihentető, vagy más szociális létesítménnyé átalakítani.

Az új munkásszállók általában turisztikai szempontból is látogató városokban léteztek. Ebből kiindulva a lehetőség: a szállókban biztosítani lehetne hétvégi kirándulásokon az egyéni és csoportos postás turisták elhelyezését. Kétségtelen, az érvényben lévő rendelkezés nem teszi lehetővé, hogy a posta a IV. öt éves tervben új üdülőket építsen. Így elképzelhető az is, hogy a munkásszállók kihasználatlan férőhelyeit — nem csupán a hétvégeken — üdülésre is hasznosítsák.

Elnökségünk javaslatával a vezérigazgatóság egyetért. Foglunk össze, hogy a drága pénzben épült és épülő, korszerű munkásszállókat, valamennyiük öröme minél előbb teljesen hasznosíthassuk. (m—k)

A szakszervezeti munka segítői

A szakszervezeteknek a felszabadulás előtt és napjainkban sohasem volt közömbös az ifjúság nevelése, érdekvédelme, tehetségesen összhangban a szakszervezeti tagság érdekeivel. Ezért mindig szoros kapcsolatban voltak a haladó ifjúsági szervezetekkel. A szervezett dolgozók egyharmada ma 30 éven aluli, s ez országosan több mint 1 millió főt tesz ki, ennek közel egynegyede szakmunkástanuló, ok a munkásszálló rendszeres utánpótlását jelentik. Ezek után érthető, hogy miért is fontos a fiatalokkal való törődés, jövőjük kialakítása. Erről szól Kovács József: A szakszervezetek és az ifjúság című könyv. Ajánljuk a szakszervezeti szervezeteknek a mielőbbi elolvasást.

Puskás József: A munkaerő hatékony foglalkoztatása c. füzet a „Szakszervezeti aktivisták a termelésért” c. sorozatban jelent meg. A kérdés napjaink aktualitása, éppen ezért sok ötletet, tapasztalatot szerezhetünk a füzetből.

Lendvai Vera: Hogyan segítsük gyermekeinket a pályaválasztásban? c. füzet a „Válaszolunk a dolgozók kérdéseire” című sorozat legújabbja, s számít a postás dolgozók széles körű érdeklődésére is. (Táncsics Könyvtár. A fenti kiadványok megvásárolhatók a Szakszervezeti Könyvesboltban: Budapest VIII., Rákóczi út 54.)

EXPEDITŐRÖK

Hangzása úgy tűnik, mint ha valamilyen elegáns foglalkozás lenne. Pedig erről szó sincs! Sőt, kétkezi fizikai munkát a javából. Újságkötégek szárait, ezreit, tonnát emelni, kötni, csomagolni: ennyit jelent expedítornak lenni.

KOCSIS SÁNDOR pontosan harminckét éve dolgozik az expedicióban. Akkor, 1940-ben, főszerkesztői protekcióval kapott itt állást (Debrecenből jött fel), ma lasszóval is nehéz fiatalit keríteni e munkakörbe.

— Hogy tartott ki ennyi ideig?

— Tudja, a nyomdász, az az oka mindennek. Ha az ember egyszer ezt megszokja, nem lehet szabadulni tőle. Meg aztán szeretem a szakmát. Kell ennél több?

Nem! Ez a legtöbb, amit egy munkás mondhat a szakmájáról. Harminckét éve kizárólag éjjel dolgozik, este kilenckor kezd, hajnali ötkor végez. A délelőtti átaluszsza, a televízió főműsorát csak szabadnapján tudja végignézni.

— Nem kérte még a napali műszakot?

— Nem! Már nem tudnék nappal dolgozni.

Feltűnik, hogy időnként hangosan beszél, már-már kiabál...

— Ne csodálkozzon, fél életemet a nyomdában, iszonyú zaj közepette töltöttem. Ott a gépzaj mindent elnyom.

A felszabadulást a nyomda pincéjében, hetedmagával érte meg. S alighogy bejötték a szovjet katonák, máris munkába állhattak. Nyolc hóna-

pig orosz nyelvű lapot expedáltak.

— Nagyszerű sorunk volt. Kaptunk igazolványt, no meg annyi ennyit, hogy nem győztük hazavinni. De ami ennél is fontosabb: megbecsülték a munkánkat.

Aztán a Szabad Népet expedáltak. Ez volt az a bizonyos hősi korszak. A vonatokat még csak úgy ahogy jártak, de a vidéki városokba mindenképpen el kellett jutni az újságnak.

— Versenyt futottunk az idővel és gyakran a vonatokkal — emlékezik. — Ha nem értük el valamelyiket, akkor motorkerékpárra pakoltuk az újságkötéket és ahol utolértük a szerelvényt, ott dobtuk fel.

1951-ben letette a vonalvizsgát, aztán ugyanazt csinálta, amit már régen: dolgozott nap mint nap. Időközben megnősült, kislánya született. Munkahelyétől száz méterre lakik, s hiába kérte a felesége: cseréljék el a lakást zöldövezetbe, a munkahelye közelsége döntött...

— Hányféle újság fordult meg a keze alatt?

— Biztos több ezer, nem számoltam. A tonnát viszont nap mint nap érzem a két karomban.

— Elolvassa a lapokat?

— Csak átfutom, s kiválasztom, hogy később mit olvassak.

Fizetése 2240 forint, ehhez jön még az éjszakai pótlék, a túlóra, a „hármast” minden hónapban hazaadja. Huszonhét év óta párt- és szakszervezeti tag, néhány éve kiváló dolgozó.

— Fáradt?

— Még megy a meló...

SIPOS JÓZSEFNÉ, a József nádor térj Központi Hírlapiroda 2. sz. expediciójában, a raktárban dolgozik. Ellentétben kollégájával, csak tíz éve állt munkába, pedig már huszonegy éves katonája van.

— A férjem sokáig ellenezte, hogy dolgozni menjek — meséli. — En viszont untam az otthoni semmittevést, s persze kellett a pénz is. Iskolám nem volt, így nem sokat válogathattam, egyik ismerősöm ajánlotta az expedíciót.

Négy forint ötven fillért volt

a kezdő órára, mikor egy hónappal később húsz fillért emeltek, majd kibújt örömből a bőrből. De ez már a múlt, most fixfizetést kap: 2100 forintot. Ő is az újságok

és folyóiratok hajtogatásával, burkolásával és címkézésével kezdte...

— Három éve, hogy előbbre rukkoltam, önálló munkaköröm lett, kineveztek raktárosnak. Azóta sokkal nagyobb a felelősségem, én veszem át a nyomdától a szállításokat, s minden egyes lapról, kiadványról nyilvántartást készítek. Ezenkívül az én feladatom a kisposta elkészítése, ez azt jelenti, hogy a reklámok nálam futnak össze.

— Sok a reklám?

— Változó. Egy-kétórás késés már elég ahhoz, hogy „elússzunk”. Néha a nyomda „úszik el”, néha mi nem győzzük a munkát. A pestiek, ha nem érkeznek meg valamelyik

kedvenc újságjuk, már másnap emelik a telefonkagylót...

Mint mondja: összel és télen legtöbb a munka, ilyenkor szaporodnak az alkalmi kiadványok. A „forgalmi csúcs” egyébként a hónap eleje és közepe, valamint a két-háromnapos ünnepek előtt van az expedicióban.

— Összeszámolta már, hogy hányféle újság fut be a raktárba?

— Akkor inkább megszámlolom a csillagokat az égen — nevet nagyot —, de komolyra fordítva a szót, több mint fél-ezer.

— Mennyi idő alatt fordul meg egy-egy lap az expedicióban?

— Negyvennyolc órán belül, tehát egyik nap érkezik, s másnap továbbfűtik.

Szórakozásra, kikapcsolódásra nem sok ideje jut, mivel hol délelőttös, hol délutános. Munkahelyén alig találai férfit, „nőuralom” van.

— Miért nőiesedett el az expedíció?

— Azt hiszem, az ilyen precíz, pepecselő munkát a férfiak nem kedvelik.

— Elégedett a beosztásával?

— Nagyon! Jó a kollektíva, öröm bejönni, dolgozni.

Egyetlen bánata, hogy hamarosan költöznek: új székházuk a Dandár utcában lesz. Népszínház utcai lakásából eddig öt perc alatt „repült be”. Civilben édesanya, feleség, háziasszony. Tagja az szb-nek, mellesleg sportfelelős.

Pethes Sándor

BRIGÁDÉLET

A IV. országos brigádvezetői tanácskozáson a felszólaló küldöttek többen szenteltek és figyelmet a Brigádélet kiadvány tartalmát illetően. Szóltak dicsőreón és bírálóan is. Egy tény: a kiadvány közelebb hozza a brigádokat, s szinte beillik minden száma egy tapasztalatszerzőnek. A 6. sz. kiadvány még mindig a szakmai tanácskozással foglalkozik, más riportok pedig azzal, hogy a gazdasági vezetők igenis szoros kapcsolatot tart a kollektívakkal.

Külön riport számol be az RVT-ig lakitegyi rádióállomásán a polgári fegyveres őrség egyik szocialista brigádjának életéről. Érdekes a téma azért is, mert az országban másutt is van hasonló polgári fegyveres őrség, s nem tudták, hogyan induljanak el, hogyan alakítsanak brigádot és milyen célokat tűzzenek maguk elé. A szóban forgó brigád tanul, társadalmi munkát vállal, kulturálódik és igen jó a kollektív szellem körükben.

A KELETI VÉGEKEN

zeretek olyan postás dolgozókkal találkoznunk és beszélgetni, akik messze vidéken, kis községekben állnak helyt a lakosság érdekében. Ezúttal a debreceni járási szakszervezeti bizottsághoz tartozó kishivatalokba kopogtattam be, Makó Alberttel, a debreceni területi szakszervezeti tanács titkárával.

Létavértesen, Kovács Sándor hivatalvezetővel, egyben főpénztárossal, Moka Margit hírlapfelelőssel, a jszb ifjúsági és nőfelelősével beszélgettem. A harmadosztályú hivatalban 17-en dolgoznak. Nemrégiben ugyanis összevontak két kisközséget, így a postákat is. Forgalmuk átlagosan havi 10 millió. Először a női munka felől érdeklődöm.

Feloszlott egy brigád — észre sem vették

— Hát ez nehéz ügy! Én nem tudok munkám miatt eljutni a járás többi hivatalába. Meg aztán, a szakszervezet elnökségének nohatározatáról annyit: mindenki öröme szolgált, hogy tavaly óta, szakszervezetünk kezdeményezésére a kishivatalokat vasárnap zárva tarthatjuk. Több a szabad idő, mi asszonyok a családdal is jobban tudunk foglalkozni. No, meg a fiatalok is jobban tudnak tanulni, többet szórakozni. Ez utóbbi sem lebecsülendő. Sajnos, távbeszélő-központunkban szolgálatot kell tartani, mert az előfize-

tők reklamáltak, mondván: szükségük van vasárnapra is a telefonra. Majd az automatizáció idővel ezt is megoldja. Még a segélykérő telefonok sem igen használhatók központ nélkül. Egy régi LB-100-as típusú készülékünk van — mondja Moka Margit. De halljuk a hivatalvezetőt is.

— A két hivatal egyesítése az elmúlt hónapokban nagy gondot jelentett. Kézbesítői létszámhiányunk is volt. Hogy van-e szocialista brigád?

Volt.

— Hogy volt?

— Észre sem vettük, hogy az „Irinyi János” okleveles kézbesítő szocialista brigád feloszlott. Mondom, nagyon el voltunk foglalva...

Az, persze, fel sem merült, hogy éppen a nagy gond közepette leüljenek a szocialista brigád még meglévő tagjaival, és kérjék segítségüket. Valószínű, hogy ez volt a döntő momentum, amiért a brigád feloszlott. Megjegyzem: a hivatalra ráérne a korszerűsítés...

„Vasárnapra is van már programunk...”

Monostorpályiban viszont három éve adták át a takaros kis hivatalt. Úgy néz ki, mint ha tegnap készült volna el az épület, vigyáznak rá. Hegyi Lajosné hivatalvezetővel, Nagy Lajos kézbesítővel, aki 15 éve járja a községet, találkoztunk. A másodosztályú hivatal két

kézbesítőjének 22 kilométer bel- és 18 kilométer külterületet kell naponta bejárniuk. Forgalmuk havi átlagban több, mint másfél millió forint.

— Zeller-falu a miénk! A tsz-ben és a háztájikban ezt termelik általában. Mondják, hogy kedvező a talaj és az éghajlat itt, a zellertermesztésre. Ilyenkor mindenki kint van a földeken, s dologidőben csökken a forgalmunk is — mondja Hegyi Lajosné. — Például a hírlapforgalmunk is megérzi ezt. Eppen ma kaptam meg a meghívót a jszb-től, a május 20-i szakszervezeti taggyűlésre. Elmegyek.

— A vasárnapi zárvatartás? Nem lehet szavakban kifejezni a hálát a szakszervezet felé. Most már tudunk programot csinálni a családban. Voltunk Debrecenben, a színházban, az Állatkertben és Budapesten is. Nem, a jszb nem szervezett külön kirándulást, pedig jó lenne.

Roszzéri — még rosszabbat

Hajdúbagos hivatalvezetője Szegény Sándorné, vidám kis asszonyka. Mindenki ismeri, ő úgyszintén. Ott született. A legutóbbi szemle után, csupán három minősítést érték el. De úgy látszik nem vette a szívére. Dicsérik két kis gyermekével.

— Szeretnék az idén a családdal együtt üdülni menni, szakszervezeti beutalóval.

Még nem adtam be az igényemet, de holnap elküldöm a jszb-nek. Lassan egy éve, hogy a vasárnap a miénk. Nem, nem voltunk még sehol, lefoglal a két gyermek, viszont az ebéd időben elkészül — férjem öröme. Hogy ki a bizalmi? Jaj, nem is tudom.

— En sem ismerem — szól közbe Csorvási Imréné távbeszélőkezelő.

Ezután valóságos Ki mit tud vetélkedő alakul ki, míg végül is kiderül, hogy Vida Józsefné a bizalmi.

— Panaszkok? Mit mondjak, akad. Például beküldtem az igazgatóság gazdasági hivatalába egy rossz széklet, meg mérleget cserélte, rosszabbakat küldte vissza. Itt helyben pedig nem lehet megcsináltatni, nincs hozzá kisiparos.

Túlkapások...

Egy útelágazás csúcsán, csinos rózsakert mögött, egy feltűnően szép postába ütköztünk Sárádon. Toma Lajosné hivatalvezető és helyettese, Kenéz Ferencné éppen ügyfelekkel foglalkoztak. Megvártuk, míg végeznék. Ez a találkozás azért is érdekes, mert néhány nappal ezelőtt a területi szakszervezeti tanács titkára levelet kapott a hivatalvezetőtől, amelyben szóvá tette, hogy az egyik igazgatósági előadó meg akarja vele fizettetni a pihenőszoba időközönkénti igénybevételét. Igazságtalannak tar-

A szocialista Magyarországért

Az elmúlt négy esztendő társadalmunk és az egyének szempontjából nagyon jelentős volt, hiszen elkezdődött a szocialista társadalmat magasabb szinten kialakítani. E nagy fordulat időszakában nyilvános vitákon, egyéni beszélgetéseken alakult ki, hogy tulajdonképpen mi is a tennivalónk. Kádár János ez idő alatt elhangzott beszédei, cikkei segítettek bennünket a politikai felvilágosításban, a feladatok meghatározásában. Beszédeinek, írásainak gyűjteménye (A szocialista Magyarországért, Kossuth Könyvkiadó 1972.), szinte minden alapvető kérdést részletesen és sokoldalúan tár elénk, érzékenyen reagál olyan kérdésekre, gondokra is, amelyek még csupán csírájában jelentkeztek. Emléksünk, 1970 vége felé a párt és Központi Bizottsága harcot indított az anyagiasság, az egyéni és csoportönzés bizonyos megerősödése ellen, amelynek lényege: munka nélkül szerzett javak szerzése. „Nem rokonszenvezhetünk azokkal, akik profimódon, de csak tessék-lássék, amatőrmódon tettek eleget kötelezettségeiknek.” Mindezt még 1968-ban mondta. Ugyanekkor aláhúzza: „Akár milyen is a mechanizmus és akár hogyan reformáljuk is a gazdaság irányítását: dolgozni kell. Ha viszont dolgozni kell és rendszeresen dolgozunk, akkor meg van rá a kilátásunk, és most jobb feltételeink is vannak hozzá, hogy a munka valóban termelékenyebb, hatékonyabb legyen, jobb eredmények szülessenek, többet és igazságosabban tudjuk elosztani, mint ahogyan eddig elosztottunk.”

Kádár János népszerű ember, pedig sohasem hajszolta a népszerűséget, soha nem udvarolt a népi közvéleménynek sem; a nyílt szókimondást alapvető feltételnek tartja, előfeltételnek ahhoz, hogy az emberek megosszák a felelősséget a párttal és az állammal, az ország jelenéért és jövőjéért. „E felelősségtudat kialakításához sok minden szükséges — nyilatkozott az Unitá tudósítójának —: szükséges az őszinte bizalom éppúgy, mint a mélyreható vita az eltérő véleményekről.” De ha ezt sikerül megteremteni, akkor ez „népünk érdekeinek sokkal hathatósabb védelmét jelenti mint bármilyen kicsinyes gyámkodás és adminisztrálgatás... Ez a látszólag hosszabb út voltaképp a rövidebb és célravezetőbb.”

A nemzetközi politikával kapcsolatban arra biztat, hogy álljunk ki, birkózzunk meg az összekuszált viszonyokkal. Olykor még ironizál is a sopánkodókkal: „Volt olyan világ is, mikor csak egyetlen szocialista ország volt a földkerekségen, most meg van 14. Még jobb volna, ha 28 szocialista ország lenne, akár kétszer annyi nézeteltéréssel. Inkább kétannyi nézeteltéréssel küszködünk és bajlódnánk azért, hogy tegyük félre a nézeteltéréseket és fogjunk össze a közös harcban az imperializmus, a népek ellenségeivel szemben.” Abból indul ki, hogy figyelmesen hallgassuk meg egymást és kölcsönösen törekedjünk egymás helyzetének minél jobb megértésére.

Mélyseges tisztelettel szól a dolgozókhöz, munkatársaihoz, vagy a parasztemberekhez, s megköszöni nekik, amit a közös ügyért tettek. Azokhoz szól, akik között nevelkedett, akik a mozgalomba, a pártba „küldték”. Politikusként, vezetőként, államférfiként is megőrizte munkásmivoltát, mindig tudja, mi fáj a „gyalogosoknak”, ahogy ő mondja, tudni kell, mit hogyan fogadnak el, és mit utasítanak el.

Deczki Józsefné egyesített felvevő, Drakanti Sándorné és Székely Jánosné kézbesítő. Jól is dolgoznak, hiszen 1966 óta folyamatosan a négyes minősítést kapják a szemlék után. Évek óta üres a panaszkönyv.

— Na, na, azért el ne kiabáljuk ezt. Egyébként jól megvagyunk így együtt, szeretjük a munkánkat.

Megkerestük Debrecenben Dedinszky Lászlónt, a jszb titkárát, hogy meghallgassuk a véleményét.

— Két évtizede, hogy szakszervezeti munkát végzek, de higgye el, egyre nehezebb. Hogy miért? A közelmúltban nagyon megnövekedett a járás területe és nekem egyre nehezebb az 54 hivatalban, 330 dolgozóval tartani az élő kapcsolatot. 18 bizalmi van a járásban, de a lelkesedés bizony nem mindegyiknél tapasztalható. Ennek ellenére a szervezetségünk 90 százalékon felel.

Ezeket a tényeket, mármint a jszb-titkár helyhez kötöttségét természetesen figyelembe kell venni, de azt is, hogy a szervezett dolgozók a jelenleginél többet várnak a választott szakszervezeti tisztségviselőktől. Olyan érzésem van éppen ezért, hogy tulajdonképpen nem a tisztségviselők felelősek azért, hogy egy ilyen nagy járásban nem foglalkozik kellően a szakszervezet emberek gondjaival, problémáival. Segíteni kell őket tanácsal, jó szóval. Leles és örömet okozó szakszervezeti munkának lenni, de ehhez programot, célt kell kitűzni, s ez adott szakszervezetünk IX. kongresszusa határozatából.

Bérces György

A lakáskölcsön krónikája

Ercsényi Lajos, a Vezérigazgatóság szociális ügyosztályának vezetőjével beszélgettem a lakáskölcsön-akcióról.

— Az akció alapjait az a Pénzügy- és Városfejlesztési, valamint Munkaügyi Minisztérium által kiadott közös rendelkezés rakta le, s amelynek következtében lehetővé vált a fokozottabb támogatás a posta vállalati társas- vagy családiház-építők részére. A Vezérigazgatóság és a postaszervek kaptak a lehetőségen, hiszen bőven akadt olyan, akinek nem volt megfelelő lakása, s akinek éppen a „huszonnegyedik órában” jelent meg a mentő angyal, s ragadta ki az alberti uzsorások karmai közül. — Az ügyosztályvezető fellapoz egy Postaügyi Értesítőt. — Már 1969-ben kidolgoztuk a saját rendelkezéseinket. A nyereségből képzett úgynevezett „F” (fejlesztési) alpból és az „R” (részesedési) alpból biztosítottunk lakásépítést (-vásárlás) támogatására évenként jelentős összeget.

— **Milyen feltételek mellett?**
— A kedvezményes lakásépítési kölcsönnel elsősorban munkaerőhelyzetünket kívánjuk megszilárdítani. Azokat juttattuk és juttatjuk lakáshoz, akik élethivatásuknak választották a postát és törzsgárdánk tagjai. Minimálisan 3 éves postai munkaviszonyt kell igazolni. Szociális szempontból nagy szerepet kap a család, vagyis a gyermekek száma. Lényeges, hogy az igénylő mennyi megtakarított pénzzel rendelkezik, mennyivel járul hozzá az építés költségeihez.

— **Nincs itt valami ellentmondás? Hiszen a nagy létszámú családok, vagy éppen az alberti uzsorát nyögők tudnak a legkevesebbet félretenni.**

— Vizsgáltuk e szempontból is a helyzetet. A kölcsönre leginkább „igényjogosultak” nagyobb része előteremtette, igaz sok esetben kemény áldozattal, azaz „induló” pénzüsszeget.

— **Igen, sokan vallották be, hogy még az éjszakai dobozragasztást vagy egyéb plusz munkát is vállalták. Mennyi a kamatmentes kölcsön?**

— Általában 120 ezer forint, amit a posta 25 évre ad. Ehhez még OTP-kölcsönt is felvesznek. A fennmaradó hányadra a lakásár szociálpolitikai kedvezményekkel csökkentett összegének 15 százaléka szükséges. A részesedési alpból — a gyermekek számától függően — az előtakarékoság megelőlegezésére maximálisan 15—25 ezer forintot kapnak az igénylők szintén kamatmentesen. Ezt általában azok kapják, akiknek anyagi és szociális helyzete miatt a belépéshez szükséges előtakarékosági összeg hiányzik.

— **Folyamatosan növekedett a két kölcsön. 1969-ben az „F” összege 20,5, 1970-ben csaknem 34 és 1971-ben 35 millió forint. Az „R” kölcsönöké pedig 1969-ben valamivel több mint fél, 1970-ben több mint másfél és 1971-ben elérte a 2 milliót.**

— **Hány család vehette igénybe?**

— Az évek sorrendjében az „F” kölcsönt 256, 403, 358, az „R” kölcsönt pedig 35, 107, 83 dolgozó.

— **Mi várható ez évben?**

— 36—37 millió áll rendelkezésre a lakásfejlesztési alpból, míg 2 millió az „R” alpból a lakásépítés támogatására. Meg kell jegyezni: ez összegből kell téríteni az OTP kezelési, a közműfejlesztési költséget és a generálszervezői díjat. Ezen túl fel kell szabadítani egy-két postás lakását üzemi célra. A csere-lakásért járó térítést szintén a fenti összegből kell kiszakítani. Mindezen gondokat megoldva, még így is több dolgozónak tudunk kölcsönt adni, mint az előző években.

— **Mennyi jut az összegből vidékre?**

— A szakszervezettel közösen mértük fel az igényeket és egyetértésben osztottuk el az alapokat. Például a Budapesti vidéki Postaigazgatóság területén 2 millió. Debrecenben, Miskolcon, Pécsen, Szegeden és Sopronban 1,9 millió forint áll az igényjogosultak rendelkezésére.

— **Hol kedvezőbbek az építési feltételei, Budapesten vagy vidéken?**

— Vidéken! Ott általában jobban rendelkezésre áll telek, tervező, kivitelező. Sőt a vidékiek akkor kérik a kölcsönt, amikor összegyűlt a 70 ezer forint. A fővárosban bátrabban vágnak neki dolgozónak. Talán azért, mert szorongatottabb a helyzetük.

— **Szám szerint persze a fővárosban épül a legtöbb lakás, és mint tapasztaltam, igen-csak „flottul” kerülnek tető alá.**

— Igen — válaszolja Ercsényi Lajos. — Például a Táro-gáz és Előpatak úti társasházzal szinte semmi problémánk nem volt. Terv szerint készültek el. De ellenpéldát is tudok mondani: vannak olyanok, akik még 1969-ben kérték a kölcsönt és máig sem indult meg az építkezés.

— **Hányan költöztek kölcsönrel épített lakásba?**

— Az egész ország területén mintegy 430-an társas- és ennél valamivel többen családi házba.

— **Hol folyik nagyobb építkezés? Milyen tervek Kovácsolónak?**

— Budapesten, a XIV. kerületben 1972—76 között épül fel

a tervek szerint folyamatosan egy háromezer lakásos ifjúsági lakótelep. A posta 50 lakással érdekelt ott. Társadalmi szerződést kötöttünk az építőkkal, s így munkagépeket, távbeszélő-vezetéseket bocsátunk rendelkezésükre. Ezenkívül az UVATERV-vel is van egy közös elképzelésünk. Egy ezeröttszáz lakásos lakótelepen 50 postai lakást kapnánk. Természetesen a legrövidebb időn belül szeretnénk befejezni az elakadt építkezéseket is.

— **S az igények?**

— Sajnos azok meghaladják a lehetőségeket. 454 jogos kérelem futott be 45 millió összegre. Ezzel szemben, mint ahogy említettem, csak 36 millió forintunk van. Alapos mérlegelésre van szükség! Az igazságos döntés meghozatalánál oroszlánrésze van elsősorban a szakszervezetnek. Természetesen minden jogos kérést kielégítünk, csak némi időlecsúszással. Az akció az elkövetkezendő években, ha lehet, még nagyobb intenzitással folytatódik — fejezte be a beszélgetést Ercsényi Lajos.

S hogy minden olyan postás dolgozó, aki igénybe akarja venni a kölcsönt, tisztában legyen a feltételekkel, cikkünk mellékleteként adunk tájékoztatást. (marton)

Ki, hogyan juthat kölcsönhöz?

Az a postás dolgozó, aki az előírt feltételekkel rendelkezik, a posta lakásépítési alpjából 100 000—120 000 forint, a részesedési alpjából 15 000—25 000 forint kamatmentes kölcsönt kérhet. A lakásépítés támogatására szolgáló összegből csak új lakás építését, vagy vásárlását lehet támogatni. Lakások felújításához vagy műszaki megújításhoz, épületek átalakításához: hétféle házak, nyaralók építéséhez kölcsön nem folyósítható. Cél: a kölcsön igénybevételével új lakás jöjjön létre. A kölcsönt 25 év alatt, a részesedési alpból nyújtott kölcsönt 5 év alatt kell visszafizetni.

Az igénylés módja: a helyi vezetőnek írásban elkészített kérelmet kell átadni, melyben a kérelmező indokolja a kölcsön felvételének célját, szükségességét, s mellékelni azt a kitöltött kérdőívet, amely a lakásépítési alpból igényelt kölcsön elbírálásához szükséges. A kérdőíven szerepel, hogy az építendő hol, milyen lakás (társas-, OTP-, családi ház stb.) létesítéséhez kéri a postai támogatást, amit az OTP-től, a tanácsból kapott értesítéssel, építési engedéllyel kell igazolni! Lakásépítési támogatást kap az a dolgozó, aki az előírt feltételek mellett a kölcsönt a tárgyéven felhasználja.

A postaszervek egyébként az összesítőben csak azt az igénylőt szerepeltethetik, akinek a kölcsönben való részesítését a helyi szakvezető és mozgalmi szervek (párt, KISZ, szakszervezet) is javasolják.

Mint hogy az éves keretösszegek szétosztása az év első negyedében megtörténik, a közben jelentkező igények kielégítésére csak akkor van lehetőség, ha valamelyik középfokú postaszerv a dolgozók részére biztosított keretet nem tudja felhasználni, vagy a különböző tervezett szerződés-kötések közül valamelyik meghiúsul.

MILLIÓKAT FIZET AZ ÁLLAMI BIZTOSÍTÓ

Az Állami Biztosító sajtótájékoztatóján hallottuk: a lakások 58 százalékát biztosították, s kétmillió 800 ezer ember kötött életbiztosítást. A legnépszerűbb biztosítási forma a CSEB (Csoportos Élet- és Balesetbiztosítás), amelyet tavaly csaknem 2,5 millió dolgozó kötött meg. E biztosítás alapján 1971-ben 214 millió forintot fizetett ki a biztosító. A CSEB-csoportok 100 millió forintos szociális alap fölért rendelkeznek, amelyből házasság, szülés, vagy hosszasan tartó betegség esetén folyósítanak segítyt a tagoknak, de szervezik a kulturális és a sportrendezvényekre a látogatásokat, sőt az üdülést is.

A szakszervezeti bizottságok védnökséget vállaltak a CSEB-csoportok felett, de több helyen e védnökség formálissá vált. Többet kell törődni ezekkel a csoportokkal!

Tavaly 275 ezer baleset miatt 194 millió forintot fizetett ki a biztosítottaknak az Állami Biztosító. A legtöbb baleset a munkahelyeken történt, de nőtt a közlekedések áldozatainak száma is.

Felhívták a figyelmet arra, hogy a lakásépítési program egyre nagyobb ütemű lépéseket vezet végrehajtása során növekszik az új otthonok biztosításának aránya is. Több biztosítást összevontak, hogy egyszerűbb legyen a lebonyolítás. (B—)

Felszabadítás I—V. rész

A szovjet film hőskölteménynek illik be, a felszabadítás hőskölteményének. Voltak más hasonló témájú, egyéb nemzetiségű filmek, de monumentálisában ez a mű felülmúlja mindegyiket. A főrendező Jurij Ozerov és a szereplők kitettek magukért. A nemzetközi kritika nagy elismeréssel nyilatkozik a filmről. Az öt rész egy-egy nagy periódusa a Nagy Honvédő Háborúnak, amely realisan tárja elénk a fasizmus elleni döntő csapásokat. Először a fasiszták sztálingrádi győzelmét, amely rövid ideig tartott, mert a nagy csata végülis azzal végződött, hogy 1943. február 2-án a bekerített náci hadsereg Sztálingrádnál letette a fegyvert. Aztán jöttek az újabb nagy csaták és győzelmek Voronyezsnél, Szmolenszknél, Dnyepernél. Látjuk a „nagyokat”, Sztálint, Churchillt, Rooseveltet tárgyalni a második frontról. S 1945. május 2-án, 15 órakor a berlini fasiszta helyőrséget levertek, s 1945. május 8-án 23 óra 1 perckor az európai hadszíntéren megszűnt minden ellenségeskedés.

Harmincon innen

Tanulnak, dolgoznak

...tovább kell szélesíteni a kollektív verseny alapját képező egyéni munkaversenyt... (A IX. kongresszus határozatából.)

Megtörtént a nagy esemény, a megítéltető Kiváló igazgatóság cím hirdeti, hogy a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság dolgozói külön-külön és együttesen ugyancsak kitettek magukért. Amikor több mint egy esztendővel ezelőtt „megcélozták” a magas kitüntetéset, nem alaptalanul reménykedtek. A helytállásban ugyancsak kitettek magukért a fiatalok. Ez érthető is, hiszen a dolgozóknak közel a fele a fiatal korosztályba tartozik. Számítottak rájuk. Nézzük meg, hogy miben.

Elsősorban abban, hogy pontosan megfogalmazott célokat tűztünk eléjük — állítja Hosszú Lajos, a szakszervezeti tanács tagja. — Nálunk gyökere van a szocialista brigádmozgalomnak, de úgy gondoltuk, helyes, ha az egyéni tehetségek kibontakozását is elősegítjük. Ezért hirdettük meg a Kiváló ifjú szakmunkás, a Szakma ifjú mestere, valamint a Kiváló mérnök mozgalmat. Amikor a felhívást az ifjú munkások kézbe kapták, közel 130-an neveztek be.

Vették az akadályt

A Kiváló ifjú szakmunkás címet 17-en szerezték meg. Az oklevél mellé Sipos István Kékes tv, Gejz József Sopron tv 700 forintot kaptak, Lengyel János Balatonszabadi, Hiti Miklós Lakihegy, Simándi László és Szabó Róbert Pécs tv, Nagy Károly Bp. Mikro, Horváth Imre Győr Mikro, Szabó Dezső Martfű, valamennyien 500 forint jutalomban részesültek. Papp László Lakihegy, Várszegi Miklós Cegléd, Mogoródi András és Császár Márton, valamint Katagán Ádám Seregélyes, Dallos Lajos BMK, Baráth Gábor és Marday Alfonz Bp. zavarvígátlók szintén 500 forint jutalmat tettek zsebre.

A Szakma ifjú mestere feltételeit a döntőn 14-en teljesítették. Kosik János Kékes tv, Fülöp József Szentes tv és Rábay Péter Szolnok az oklevélhez fejenként 700 forintot kaptak. Suszter András Miskolc tv, Kiss Lajos Szentes tv, Fejes Tibor Bp. Mikro, Horváth Tamás Sopron tv dolgozóit pedig 600 forint jutalomban részesült. Rockenbauer Gábor Székesfehérvár, Pásztor János Pécs tv, Suhai István BMK, Tóth István BMK, Weiszaupt István Cegléd, Szabó Gyula Tokaj tv, Takács János Bp. zavarvígátlás, az oklevéllel együtt az 500 forintos jutalmat kapták.

A Kiváló ifjú mérnök cím megszerzésére 11-en küldték meg nevezési lapjukat. E versenyformában a feltételek eltértek az előbbi két formától. Itt azok számára nyílt bizonyítási lehetőség, akik felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkeznek. A nagy számú jelentkezés láttán műszaki napokat rendeztek a Technika Házában és ott a pályázatra beérkezett munkákat kiállították. A szakzsűri szigorú feltételeket támasztott. A benevezeték magas fokú, igényes felkészültsége tanúsítja, hogy a Kiváló ifjú mérnök címet három vették át: Dernáth László, Nagy Gábor és Parrag György. A Kiváló ifjú szaktechni-

kus oklevélét Lévai László és Világos Gyula kapták. Természetes, hogy a pályamunkák értékének megfelelő anyagi elismerés náluk sem maradt el. Ezt az igazgatóság vezetői megtoldták még azzal, hogy mind a harminchat becsülettel helytálló ifjúmunkás három nap jutalomszabadságban részesült.

A verseny szerves része

A fiatalok versenye szervesen kapcsolódik a szocialista brigádmozgalomhoz, s valamennyi tagja a szocialista kollektívának. Olyannyira, hogy a 80 brigádban a dolgozóknak csaknem kétharmada tömörül, s közöttük is legalább 50 százalékból érdekeltek a fiatalok. A verseny kiírással a követelményeket egybehangolták az élüzem-feltételekkel, s ez serkentőleg hatott a munkára. Ennek szolgálatába állították az újításokat és ésszerűsítéseket is. A végső értékelési sorrendben az első helyen a Mikrohullámú Ájtászás Bp. dolgozói végeztek és 345 pontot gyűjtöttek. Őket követték a ceglédiek a második helyen. Öröndetes, hogy az újtók között ugyancsak ott találhatók az ifik. Például Cegléden Szabó József kiváló újtó a balesetelhárításra dolgozott ki új módszert. A Mechanikai Üzemben pedig Hán János, Kovács József, András Lajos és Mliner Gábor az antenna panelkébelek csatlakozása korszerű kivitelezését oldotta meg.

Munkavédelem

A munkaverseny eredményeinek értékét növeli, ha azzal egyidőben fokozottan vigyáznak a dolgozók testi épségére. Noha veszélyes munkahelyről lévén szó, a számok önmagukért beszélnek. Például 1969-ben 12-en sérültek meg és a munkából kiesett napok száma 173 volt. A következő évben már csak két sérülés adódott, s a kiesett munkanapok száma mindössze 14 volt. Igaz, hogy ekkor súlyosbította a helyzetet egy áramütéses halálos végű baleset. Az elmúlt évben már négy sérülés következett 129 kiesett munkanap.

Tanulási láz

Közismert, hogy az igazgatóság dolgozóinak többsége középiskolai vagy magasabb végzettséggel rendelkezik, ennek ellenére nagy a tanulási vágy. Néhány jellemző adat: középiskolába 35-en, villamosmérnöki karra 11-en, Marxista-Leninista Esti Egyetemre 31-en, egyéb szakmai és politikai iskolákra több mint háromszáz-an járnak. Alig hogy befejeződik az egyik szakmai továbbképző, máris követi a másik. Végül soron közt 900 ember tanul valamilyen formában, s ez bizony nem kis szám.

Igy válik tehát valóra a mindennapok gyakorlatában a IX. kongresszus határozata, amelyből mottóként az elején idéztünk. Ezek után világosan látható: nem véletlenül kapta meg a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság a Kiváló igazgatóság kitüntetését.

Abrankó Endre

TAPASZTALATCSERE – JÓ BARÁTOKKAL

NDK-beli postások 18 tagú csoportja érkezett két hétre hozzánk, a két ország postás üdülő-csereakciója keretében. A csoport vezetőjével és helyettesével, Rosa Pobbiggal, az NDK Postaügyi Minisztériumának osztályvezetőjével, Henni Hermannal, a Berlini Központi Postahivatal osztályvezetőjével, Helmuth Zimmerlrel, az NDK postaügyi miniszterének személyi referensével, és Elfriede Schapperrel, a berlini Központi Postahivatal szakszervezeti bizottság tagjával beszélgettünk — röviden — magyarországi élményeikről és részletesebben a német postások életéről, és szakszervezetük munkájáról. Ahogy ez már a Magyarországot, Budapestet és a Balatont meglátó külföldieknek lenni szokott: meglepődéssel nyilatkoztak.

Az NDK-ban, az FDGB — a mi SZOT-unknak megfelelő központi szervezet — nemcsak összefogja, irányítja a szakmai szakszervezeteket, de az ő kezében vannak közvetlenül és központosítva az összes szakszervezeti intézmények, üdülők, művelődési házak stb. Így például a postások, ha üdülni akarnak, vagy vendégszobát igényelnek valahol, ebből a központi keretből kapnak.

A beszélgetésünk nyomán általában az a benyomás, hogy centralizáltabb, központosítottabb a szakszervezeti élet, mint nálunk. Az üzemekben is úgy fest a kép, hogy a szakszervezeti szervek javolsolnak, segítik a vezetés munkáját, általában azokkal a szociális kérdésekkel foglalkoznak, amivel a mi szakszervezeink — tehát a bérkérdésektől a gyermekellátásig mindennel — de nem közvetlenül intézik az ügyeket, hanem a hivatal vezetőinek tesznek javaslatokat és onnan kéri az elintéztést.

Érdekes módon ugyanez vonatkozik a munkaversenyre, a hivatal munkájának segítésére. Úgy szervezik például a szocialista brigádmozgalmat, hogy beszélnek a dolgozókkal, mozgósítják őket a hivatal feladatainak végrehajtására. De a munkaversenyt a hivatalvezetők irányítják. Olyan fogalmak, mint a szocialista brigád választott vezetői, náluk ismeretlenek. A jutalmak szétosztása is ebben a rendszerben történik. A rendelkezésre álló pénz mintegy nyolcvan százalékát év végi jutalom formájában osztják ki, húsz százalékával pedig az év közti kiugró teljesítményeket premizálják. Hasonlóan a mi rendszerünkhöz, a hivatali vezetők, a szakszervezeti tit-

károkkal és párttitkárokkal együtt beszélnek meg ezeket a dolgokat, de mind a verseny gyakorlati vezetése és irányítása, mind az értékelés és a jutalmazás, egyértelműen a hivatal ügye.

Sok a hasonlóság a különböző teljesítmények elismerésében. Bár náluk nincs bronz, ezüst, aranyfokozat, csak egyféle szocialista brigádjelvény, de ez különböző szintekről kapható. Más, ha a hivatal adja a brigádjelvényt, más, ha az igazgatóság, más, ha az országos szervek. A fokozatoságot, az értéket itt az oklevél aláíró, az adományozó „hivatali státusza” jelenti. Ugyancsak ismeretes náluk a tízéves, tizenöt éves stb. jubileumos elismerés, ahogy mi mondjuk, a törzsgárda-jelvény fogalma.

E kölcsönös cseréknek, azon túl, hogy jól megérdemelt pihenést és hasznos úti élményeket kapnak a tagok, nagy eredménye az ismerkedés, a barátkozás, s annak a megtanulása, amit a másik országban jobban csinálnak. Bizonyos, hogy a most ide látogató NDK-beli csoport hazatérve, elmondja, amit itt jónak, helyesnek talált, s valahányszor külföldről visszatér egy-egy küldött, mi is mindig hallunk valami újat, érdekeset, megvalósíthatót. (faludi)

A CSALÁDVÉDELEM

Májusban a Központi Vezetőség Nőbizottsága és a területi szakszervezeti tanácsok nőfelelősei megvitatták az anya- és csecsemővédelem helyzetét. Volt miről beszélni, mert előzőleg összegyűjtötték a dolgozók véleményét és javaslatait, a jelenleg érvényben lévő társadalombiztosítási jogszabályok esetleges módosítására vonatkozóan. Általános tapasztalat: a dolgozók érzik és pozitívan értékelik, hogy hazánkban az anya- és csecsemővédelem egyre korszerűsödő formában fejlődik. A társadalombiztosítás területén messzemenően érvényesül az eltérő testi adottság és anyai hivatás védelme. Bizonyítja

ezt például a terhesnő-gondozás széles körű kiterjesztése, a védőnői és gyermekorvosi hálózat szervezetsége és a gyermekgondozási segély. Felvetődött azonban, hogy egyes esetekben a dolgozó nő csak a sajtó, rádió közbenjárására tud érvényt szerezni jogainak, pedig a kedvezményeket nem a vállalatok ügyintézői adják, hanem szocialista államunk. Azok biztosítása nem jóindulat kérdése, hanem kötelesség. Az egészségügyi felvilágosítás, a családtervezés ne legyen, úgynevezett „kényes kérdés”, a sajtó, a rádió és a telefondoktor-szolgálat is segítse a fontos munkát. Tudjuk, gyakran nem hasz-

náljuk ki lehetőségeinket, pedig akad jó néhány olyan terület, ahol részben központi, részben helyi összefogással, viszonylag rövid idő alatt számottevő eredményeket lehet elérni. Ilyen a többi között a családtervezés, a gyermekintézmények bővítése stb. A nőbizottság szerint fontos a családi életre való nevelés, az egészségügyi kultúra színvonalának emelése. A jelenleg rendelkezésre álló eszközök felhasználása közül, elsősorban az iskolai nevelésben kell elérni eredményeket — természetesen a pedagógusokat is fel kell készíteni erre a munkára.

Legalább ilyen fontos a szülők nevelése, hiszen ez az „átmeneti kor” társadalmilag is éppen a mai középkorostól különbözik legnyilvánvalóbban. Javasolták a családtervezéssel és születésszabályozással kapcsolatos propaganda és felvilágosítás, a növelési tanácsadás továbbfejlesztését. A gyermekgondozási segély igénybevételeinek feltételeivel kapcsolatosan több jó kezdeményezés vetődött fel, így az, hogy a gyermekgondozási segélyre való jogosultság feltételeit, a társadalombiztosítás — a táppénzre jogosultság — feltételei határozzák meg a jövőben. A 4 órás részmunkaidőben foglalkoztatottak csökkentett összegű gyermekgondozási segélyt vehessenek igénybe — ha rendelkeznek a jogosultság feltételeivel.

Atizenharmadik hónap és a tanulás

Érdekes dolog férfinak végigülnie egy nőértékelést. A fővárosi nőfelelősök idei második találkozásánál tehát 19:1 volt az arány, a nők javára. Az az egy — a riporter, aki az alábbiakban ad számot benyomásairól. Az összejövetelen először arról esett szó, hogy a szakszervezet központi vezetősége március végén megtárgyalta az utóbbi másfél év „munkáját”, s az egyenjogúság realizálására gyakorlati célt tűzött ki: a tanulást.

— Igen — mondotta **Madarász Istvánné dr.**, a budapesti csoport nőbizottságának elnöke —, a káder-utánpótlási tervben újabban szerepelnek a nők. Aztán, amikor eljön az ideje, „Ez a nő még szülhet!” — felkiáltással az adott helyre mégis férfit állítanak. Meggyőződésem, hogy akkor lesz egyenjogúság, ha el is merjük vállalni a nagyobb feladatokat.

A gondolat hibátlan és ma nemcsak a hivatalos szervek egyetértésével találkozunk. Am a gyakorlat? A postánál a számok arról árulkodnak, hogy a felsőfokú vezetésben csak itt-ott akad nő, holott az összes postásalkalmazottak 51,4 százaléka ma már a „gyengébb nem”-hez tartozik. Vajon valóban „gyengébb nem” a nők? Elvileg már régen nem azok, de a gyakorlatban? A tanulás szorosan összefügg az élettel. **Sárvölgyi Istvánné**, a vezérigazgatóságról elmondja, hogy náluk sok adminisztrátor érettségizik, majd tiszti vizsgát tesz, és marad adminisztrátor. **Borok Sándorné**, a rádiódíjnyilvántartási osztály vezetője hozzáteszi: egyáltalán kell-e az adminisztrációs munkakör-

ben a tisztivizsga? Nem kár-e ez a postának? S midőn a filológika már-már azt mondáná, hogy lám a nők mégiscsak nők, akkor kiderül, hogy szó sincs semmiféle „női misztifikációról”. Az adminisztrátorsághoz „ragaszkodás” mögött nem nő, hanem nagyon is logikus megfontolás rejlik. Ennek megoldása azonban már nem női kérdés. Annál inkább az a következő téma, az a bizonyos tizenharmadik hónap. A fogalom a férfifülnék talán ismeretlenül cseng, a nők azonban tudják, miről van szó. Arról a gyermekgondozási utáni segélyről, amely egy évben, egyszer adható. Van, ahol adják, van, ahol nem. Ez igen furcsán hangzik, de még különösebb a képzet, ha meghallgatjuk az érdekelteket. Kiderül, hogy éppen azoknál az intézményeknél nem jut tizenharmadik havi segély, a gyerekek után, ahol a legtöbb a nő. Az érvelés, magyarázat logikusnak tűnik. **Marton Jánosné**, a PSZSZI szakszervezeti tanácsának nőfelelőse: Nálunk az alkalmazottak hatvan százaléka harminc éven aluli. A kismamák tizenharmadik hónapja harminchatezer forintot jelent, és a legutóbbi időszakban hatvanan születtek. A helyi szakszervezet ezt nem bírja...

POSTÁS PANNA

Tanácsok — nyárra

Sokan, a kétheti szabadság alatt akarnak csokoládébarnára lesülni, — de ez lehetetlen. A napozáshoz fokozatosan kell a szervezetet hozzászoktatni, mert ellenkező esetben leég a bőr, fájdalmas égési lóbb keletkezik. A jó napozószert védelmet nyújt ez ellen, fény-elyelő képessége kiszűri a nap égető sugarait. Ajánlok néhány jó készítményt:

Caola fényvédő nappali félzsíros krém. Fényvédő anyagon kívül bőrrokon zsírsanyagot is tartalmaz. Állandó nyári bőrápolásra is kiváló, kellemes illatú.

Olcso és jó az Exotic szeplő elleni fényvédő krém, amely nappali használatra is alkalmas. Bőrrokon zsírsanyagot fehéritő anyagot tartalmaz, ezért a szeplős, májfoltos bőrre kitűnő.

Nem olcsó, de jó hatású a Dalia napozótej. Minden korszerű anyag megtalálható benne, amely az egészséges napozáshoz szükséges. Bármely bőrtípusra alkalmas, tartós illatanyagú.

Bevált a Solea Aerosolos napolaj, amely fényvédő, beszívódást elősegítő, bőrrokon zsírsanyagot tartalmaz. Felkenésnél a bőrfelületet hűsíti.

Gyermekek, vagy érzékeny bőrű felnőttek részére kiváló készítmény Hüfer gyermek napozótej. Magas zsírtartalmú, bőrrokon zsírsanyagot tartalmaz, valamint szunyogriasztó anyagot. Pótolja a bőr zsír- és vízanyagát.

A **Creola** nap nélkül is barnít. Azoknak ajánljuk, akik egészségi okok miatt nem napozhatnak.

Firon András

Hivatása a kultúrmunka

Ha van, aki ismeri, szereti, s hivatali munkája mellett hivatásának érzi a szakszervezeti kultúrmunkát, akkor az dr. Worschitz Oszkárné, a vezérigazgatóság főelőadója. Két éve kapta meg a szocialista kultúráért kitüntetést, az akkor már 24 éves kulturális munkárak méltó elismeréseként. Munkája, pályafutása ennek a szép és nemes szakszervezeti munkának, szinte a története.

A fiatalok a történelemkönyvből tanulják, a középkorúak emlékeznek arra, amikor a budapesti munkások, tisztviselők vasárnap reggelente fellobogóztak teherautókra ültek, s elindultak a községekbe. A falujáró kommunisták javították a kerítéseket, utakat ástak, délután műsort adtak, s közben agitáltak, magyaráztak, az akkori koalíciós időkben a párt politikája, a demokrácia építése mellé állították a falu népet. Ez volt Worschitzné, s 1948-ban a szavaló, színjátszó, az akkori Postás Betegbiztosító Intézet kultúrfelelőse lett. 1949-ben került a vezérigazgatóságra, természetesen folytatta a munkát, és két évre rá már egyik legnagyobb postaszervizünk szakszervezeti kultúrosa, majd a vezérigazgatóság kultúrbizottságának tagja. Közben mindvégig társadalmi aktivistája a szakszervezet központjának. A postásklubban, ami még a régi székházban működött, és a mai művelődési ház őse volt, szintén részt vállalt a munkából. Akkoriban ott műsorokat rendeztek, és klubszéri foglalkozásokat tartottak.

Akik még emlékeznek arra az időre, tudják: minden vállalatnál, üzemben, a posta intézményeinél is működtek helyi csoportok. Ezek között neves volt a vezérigazgatóság színjátszó és táncsoportja, énekkara, zenekara. Fesztiválokon vettek részt, díjakat nyertek. Worschitzné aktivisták segítségével szervezte a csoportokat, rendezte a műsorokat. Közben más üzemek csoportjait patronálta — a szakszervezet megbízásából.

Mondani sem kell, hogy a Postás Művelődési Ház társadalmi vezetőségének tagja a megalakulás óta, s az első irodalmi színpad megszervezője, instruktora, vezetője, rendezője. Ő is, s valamennyi régebben dolgozó kultúros szívesen emlékezik a régi üzemi csoportokra, különösen a jókra, ahol a közönségikert nemcsak az biztosította, hogy helyiek, kollégák léptek fel, hanem a valóban nívós teljesítményekre, s arra a közösségi életre, összetartásra, ami e „legendás” csoportokat jellemezte.

A nagy gyakorlattal rendelkező szakszervezeti aktivista is keresi az új eszközöket a most fontossá vált és eredményesen használható formák fellendítésére. Az üzemekben, hivataloknál három olyan terület is van, ahol lehet tenni. Ezek: az ismeretterjesztés, a könyvtármunka és a közönségsszervezés. Persze ezek nem hoznak olyan látványos eredményeket, mint a régi nagy üzemi rendezvények. Szívos, mindennapi apró munka, átgondolt program kell ahhoz, hogy látogatottak legyenek az ismeretterjesztő műsorok, hogy emelkedjék a könyvtár olvasóinak száma, hogy egyre többen menjenek el nívós, színházi előadásokra.

Worschitzné úgy látja, hogy most az üzemekben, az szb-k segítségével, nem utolsósorban a könyvtárosok, közönségsszervezők aktivitása dönti el: hogyan fejlődik a kulturális élet. A szocialista brigádok kulturális vállalkozását feltétlenül tartalmasabbá kell tenni.

Eddig a beszélgetés lényege. A múlt: szép emlékek, sok munka s szép eredmények. A jelen: más, de több mint a múlt, jelöli a további feladatokat. A jövő: a jelenleginél erőteljesebb, differenciáltabb kultúrmunka. Mindig az adott körülmények között, a legjobb eszközökkel segíteni a dolgozók műveltségi, kulturális színvonalának emelését.

(faludi)

Papp Erzsébet

Emberségből — jeles

(Valaki nem is oly régen kijelentette: nálunk az emberek közbümbösek, passzívak...)

A robogó vonat ablakán át szemléltem a tájat. Az üveghez esősepek sorát a viharos erjedő szél. Megérkeztem. Ha nem látám az állomás nevét jelző táblát, akkor is tudnám: Várpalotán vagyok. A páradús levegőn is átűr a tanyar, kénese illat.

Az 1. sz. postahivatalban már vár rám a „Petőfi Sándor” szocialista brigád két tagja — **Adamek Lászlóné és Péntek Istvánné**. Ma ők a sorosak két védendőik, a brigád által patronált nyugdíjasok látogatásánál. Együtt indulunk. A felszabadulás utáni 16. számú házban már nagyon várják őket. Csengetésre törökény, kicsi aszszony nyit ajtót, arca sugárzik az örömtől. Bent, a szobában mintha egy festmény elevenednék meg előttem: öreg, fonott kerti szék, benne a még öregebb asszony ül. Tiszta, vasalt lila ruhája, hófehér a haja, s 99 év súlya nyomja vállait. Erektől árkokat reszketeg kezét nyújtja felénk, szeme világát már elvesztette, a hang is alig ér füléhez. Tapintással ismeri fel vendégeit. Erzsike lép hozzá, megragadja a jövővénny kezét, végig simítja a arcát, karját.

— Erzsike vagy úgyne lányom — mondja boldogan.

Hát te ki vagy, melyik vagy te a sok lányom közül? — Gyöngyit simogatja, vizsgálgatja. Megához húzza egészen közel. Kicsi keze az alakját is mérégeti.

— Te vagy a nádszál termetű Gyöngyi! — kiált fel. Mikor én is odaérek, szemrehányóan mondja: — Te miért nem jöttél ideig, téged nem ismerlek.

— Igen. Ő mind a 16 „kis rokont” ismeri. A brigád tagjait, távirásokat, táviratkezelőket, a hírlapostályról és a pénztárból jövőket éppen úgy, mint a levélkezelőket. Sorolja is a neveket, bizonyításul, hogy higgyék neki — Joli, Ida, Juci, Pista, Laci...

Erzsi és Gyöngyi szeneskannákkal a kezben indulnak a pincébe. Felkészültek az egy hétre való üzelet.

Özv. Törzsváry Gyuláné — a brigád Babi néneje — nyugdíjas, 99 éves edesanyjával él a szobakonyhás lakásban. A brigádon kívül senkiük sincs. Saját és özvegyi nyugdíja együtt havi 1014 forint. A városi tanácsot kapnak esetenként szociális segélyt.

Babi néni mesél, a múltból, a küzdelmes évekről. Edesanyja 12 éves kora óta — özvegyen — egyedül nevelte őt. A brigádról kérdeztem sem keil. Mondja:

— Tessék megírni: nélkülük nem tudnánk létezni. Bevásárolnak, takarítanak, haza szállítják a téli tüzelőt, és még a pincébe is lehordják. Minden pénteken jönnek. Nekünk ez a nap igazi ünnepp. A mamikára is a legszebb ruhát adom... Azt a szép virágot is fölük kaptuk anyák napjára — mutat az ablak előtti asztalon pompázó csokorra.

Közben Gyöngyi és Erzsi is elvégezték a tervezett munkát. Mielőtt elkészönnénk, mondják: még ma 6 óra körül jönnek a fiúk, a bútorboltból száraz lechulladékot hoznak gyűjtésnek.

Bücsöznünk. Babi néni anyja fülébe mondja, hogy a vendégek mennek. A reszkető kéz felemelkedik, keresi a másik kezét, amit megszoríthat.

— Köszönöm, köszönöm... Visszaérkezünk a hivatalhoz, s most kezdek felocsúdni. A falidíszságon a szakszervezeti bizottság értesítése, s egy nagyon szép údvözlőlap. A lapot özv. **Törzsváry Gyuláné** és edesanyja küldte anyák napjára a brigádnak. Nézem a brigádnaplót. Minden bejegyzés mögött kollektív munka van. Színes képeslapok kerülnek kezembe. A patronált nyugdíjasok küldték — minden brigádatagot üdvözölnek névnapjukon. Díszes kötésű oklevelet mutat Gyöngyi:

...Onóket a két éves ház szociális gondozási kísérletben való részvételükért, kimagasló munkájuk elismeréséül dicséretben részesítem.

Dr. Szabó Zoltán egészségügyi miniszter

A „Petőfi Sándor” szocialista brigádát a Soproni Postaigazgatóság — az 1971. évi eredményes munkálkodásért — ezüstéremmel jutalmazta.

A magukra maradt nyugdíjasok felkarolásáért, segítéséért, példás emberségükért — „gyémánt” fokozatot érdemelnének!

Székely Ferencné

„Nem tetszett a Vészi dráma...”

Nemcsak a darabbeli történet — hanem a dráma születése is változatos, kalandos. Valahol a külső körülmények forgatták a Tiltott terület című magyar filmet, s az író Vészi Endre — a két felvétel közti szünetben — talált rá egy különös „alberletli tényészetre”, öv. Stáhlne „hosszú előszobájára”, amelyből apró odúcok nyíltak, teli vergődő emberekkel. A különös élményből először kisregény született, később dráma, amelyet A hosszú előszoba címmel, nemrégiben mutatott be a Madách Színház.

Az új színpadi vállalkozás érdemeiről és hibáiról így beszélt Ritter Péter és felesége — mindketten a posta dolgozói — az előadás után.

— A téma ismerős. Hasonló problémákat egykor olvashattunk az újságokban. S a rádióban és a televízióban is sűrűn napirnden szerepelnek

az alberletli uzsora tarthatatlan, s már peres ügyekké növekedő módozatai. Ennek ellenére sem tetszett különösebben Vészi Endre drámája. Hogy miért nem tetszett? Vészi Endre — e különös környezetben — elsősorban az emberek lelkébe kíván behatolni. Vagy inkább az életéről, az emberek „belvilágáról”, idogrendszeri komplexusairól szeretne szólni, hogy feltárja az előzményeket, a sorok fordulatait. Am a szerző ebben a kutatómunkában nem hatol elég mélyre, és jobbra csak a felszínen tapogatózik. S így csupán rögzíti — és nem elemzi meggyőzően — az ott élő emberek nyomorúságát. S ebből következik, hogy a szituáció többnyire hiteltelen. Legálábbis számomra, hisz én a realitások híve vagyok.

— És a rendezés? Mit tud

elmondani a rendező munkájáról?

— Nehéz feladat. Hisz nem olvastam el előre a darabot, s így hiányzik a kialakult vélemény, amihez igazíthatnám (vagy mérhetném) Kerényi Imre rendező elképzeléseit. Ne tartanak nagyképűnek, de rendszerint mindig előlvasom a darabot, mielőtt beülök a nézőtérre. Így könnyebb, megérdekesebb is az előadás. Azaz, könnyebb az összevetés, ha alaposan ismerem az író elképzeléseit is... Szerintem rosszul sikerült a rendezés.

— És a színészek?

— Igazi színészi alakításra csak Garas Dezsőnek akad lehetősége. S a kitűnő művész él is a lehetőséggel. Egyszerű, azt is mondhatnám, szinte önmagát adja. Vagy inkább jelenléte, otthonlété a színpadon — tökéletes. Almási Éva már kevésbé tetszett. Túl harsány, illetve a kevés játéklehetőséget — riktó színekkel, hangerevel pótolja. Általában jó színésznőnek tartom Almási Évát — de most valahogy nem sikerült „elkapnia” a figura lényegét. Domján Edit? O mindig „domjános”, de nem rossz... El tudta hitetni velem sajátos, különös helyzetét.

— Végül is, jó vagy rossz a darab?

— En azt mondanám, kockázatos vállalkozás vagy legalábbis nagyon nehéz feladat színpadon élethez hasonlítani ennyi valóságnyi futott sorost, ennyi különös helyzetet. A vállalkozás részben sikerült és részben nem. Van ilyen. Mindenesetre az igen visszatetsző, hogy a legtöbb szereplő, enyhén szólva „nem normális” figurát alakít, mintha nem is lenne ilyen alberletben épelméjű ember. Nem szólva arról, hogy a szöveg is eléggé zavaros. Csaldódtan mentünk haza a színházból!

Gantner Ilona

Az új barát

Új fiú érkezett az osztályba, Kertész Pali. A tanító néni Jakab Sanyi mellé ültette. A gyerekek nem tudtak figyelni az órán, minduntalan Pali nézték. Ő más volt, mint a többi. Kabátja a hátán kidomborodott, púpos volt. Ő sem találta helyét, zavartan rágt a ceruzájá véget.

A gyerekeknek az járt a fejében, hogyan tud ülni Pali? Hiszen nem is tud hátradőlni a púpjától. Hol lehet neki ruhát venni? Vajon, nem fáj a púpját? És miért van Pálnak púpját? Itt is, ott is össze-szúgtak. Nem fért a fejükbe, hogy más, mint ő. Tornaóra követtek. A fiúk vidáman készülődtek, tornaruhát öltöttek. Csak Pali állódalt tanácsalant.

— Te nem öltöztél át? — kérdezte a jószívű Kálmán Bandi. Gombár Marcinak kiszaladt a szája: Nem tornázik, hiszen púpos.

Pali vérvörös lett... A gyerekek, akik hallották, ijedten néztek egymásra.

— Sorakozó! — kiáltotta a belépő tornatanár. Majd Pali felé fordulva így szólt:

— Te fel vagy mentve kisfiám. Uj le a padra.

Pali lerokkadt. Tekintetét a földre szegezte. Erezte, ha felnézne, nyomban kipotyannának könnyei. Jaj, csak azt ne! Nehogy meglássák a fiúk! Gondolati mesze jártak. Abban a régi iskolában, ahová eddig járt. Ahol a gyerekek megszokták, hogy ő nem olyan, mint a többi és ahol már barátja is volt. Ugy fáj a szíve, mintha kegyetlenül szorították volna. Tanítás után futott haza, mint akit kergetnek. Nézett, pedig Kálmán Bandi kiáltott is utána:

— Várj Pali! Várj meg!

Este Bandi sokat forgolódott az ágyban. Szegény Pali, — gondolta —, hogyan lehetne rajta segíteni? Végre egy gondolat támadt, amelyről megnyugodott és elaludt. Másnap korábban indult. Szíve erősen dobogott, tenyere izzadt. Paliék háza elé ért. Zavartan tiprított az ajtó előtt, aztán egy nagyot sóhajtott, s megnymta a csengetőt. Az ajtó kinyílt és Pali kedvesarcú édesanyja nézett ki csodálkozva.

— Kik keresel kisfiám? — Paliért jöttem. Szeretnék együtt menni vele az iskolába. Pali édesanyja egy pillanat alatt mindent értett... Megsimogatta Bandi arcát és örömmel kiáltott be: — Pali! Kálmán! Itt vár egy barátod... A két fiú elindult az iskolába.

Fási Katalin

FOGYASSZON TÖBB BAROMFIHÚST!

A baromfi finom, ízletes, tápláló, nem hizlal!

Ebédre, vacsorára baromfi húst!

Jó hír, könyvbarátoknak

Április óta ismét kölcsönöz szakszervezetünk központi könyvtára, a hivatalok és igazgatóságok letéti könyvtárai számára. Ez a hír egyrészt azért öröndetes, mert az ország egyik legrégibbi, központosított szakszervezeti könyvtára 2 évi fennakadás után ismét cserélt a kiolvasott könyveket, szinte a megjelenéssel egyidőben beszerzi az újonnan megjelenteket, másrészt az olvasó, a fővárosi könyvtár postások sok hónapos panaszát orvosolja.

A központi könyvtárról tudni kell, hogy ma már több, mint 60 ezres állománnyal rendelkezik és a főváros területén 42 letéti fiókkönyvtár működik, köztük olyan, mint a 62-es, 72-es hivataloké és a zuglói postaszerveké, ahol több ezer könyv, nagyszámú folyóirat is van. De akad hivatal, ahol mindössze egy szekrényből és néhány tucat irodalmi alkotásból áll a könyvtár, de kulturális misszióját így is ugyanúgy szolgálja, mint nagyranőtt testvérei.

Amióta ismét folyik a cseré a letétiékre számára, 11 fiókkönyvtár frissítette fel állományát. Amikor a könyvek „főhadiszállásán” a Benczúr utcai Művelődési Házban jártam, éppen a Csekkészlemez Hivatal szakszervezeti bizottságának két aktivistája böngett ott — 700 kötet volt a zsákmányuk...

A válogatás során sok újdonság kerül a könyvtárosok kezébe, mert az elmúlt két év terméséből először áll rendelkezésükre, de bővült a könyvállomány a Művelődési Ház 13 ezres gyűjteményével is. Eddig ugyanis a Művelődési Ház könyvtára önállóan működött és hasonló intézmény hiányában, a könyvek idős és ifjú olvasóinak egyedül biztosította a könyvet. Ez a funkciója továbbra is megmarad, sőt 350 olvasója a 13 ezer helyett 60 ezer könyvből böngett, ugyanakkor gazdagítja a postások állományát is.

Elmondhatjuk, hogy az új könyvtáros, Gurai Ferencné

vezetésével még inkább minden budapesti postásé lesz a könyvtár, mint eddig volt, ugyanis a szakszervezet és a Művelődési Ház illetékesei arra töreksznek, hogy letéti fiók nyíljon ott is, ahol eddig nem működött könyvtár. Hatvanötre akarják a hálózathoz tartozó könyvtárak számát növelni, s mi több, Diósd, a Szociális Hivatal és a Rádió és Televízióműszaki Igazgatóság már el is kezdte a kölcsönzést. De lesz könyvtár a Lipót Távfelügyelet munkásszállásán, az ifjúsági klubban és másutt.

Hozzá a könyveket vissza, sűrgetik az újakat a régi „vevők” is, akik megtudván, hogy újból működik a központ, türelmetlenkednek. Kedves szaktársak, még néhány hétig várjanak. A leltározás valóban befejeződött, a kölcsönzés megindult, de még rengeteg a tennivaló az átszervezett, helyiségekkel bővült új könyvtárban. S bár Gurai Ferencné mások mondták el: gyakran van bent 12 óra hosszát, többször viszi haza uzsonnáját kicsomagolatlanul, mint

ahányszor ideje van azt elfogyasztani, de még így is várakozni kell — minden érdekeltnak küldenek értesítést, amint sor kerül rájuk.

A központi könyvtár feladatahoz, perspektívájához képest kevés a beszerzésekre fordítható összeg, mert jócskán megemeli a kiadást az a számos folyóirat, — kezdve a Nagyvilág irodalmi lapjától egészen a talán legnépszerűbb Függe újjáig — amelyek a hivatalok könyvtárai számára az olvasók kívánság szerint, de a központi pénzből fizetnek elő. Ezzel kapcsolatban egy gondolat, nem a könyvtárban sugallták, hanem a kívülálló ötlete: vajon nem lenne előnyös a hivataloknak, azon szakszervezeti szervezeteknek, ahol letéti fiók működik, ha csekély összeggel támogatnák a központot. Így a különböző, várhatóan 65 helyről beérkező néhányszor forint, összességében több ezer könyvvel gazdagítaná a közös állományt...

(v. e.)

Jogi tanácsadás

Gyakran felvetődő kérdés: a dolgozó anyja a gyermek gondozása, ápolása céljából igénybe vett fizetés nélküli szabadság tartamára milyen mértékben és feltételek mellett, hányszor jogosult fizetett szabadságra?

A jogszabály kimondja: a 10 évesnél fiatalabb gyermek gondozása, ápolása, miatt munkában nem töltött időre, legfeljebb azonban 1 évre jár a dolgozónak a fizetett szabadság, függetlenül attól, hogy erre az időre kap-e, vagy nem táppénzt, illetve gyermekgondozási segélyt.

Hogyan alakul a szabály, ha az anyja a szülési szabadság lejártá után a gyermek 3 éves koráig vette igénybe a fizetés nélküli szabadságot? A fizetett szabadság ilyenkor is jár, de csak a fizetés nélküli szabadság egy évére.

Kérdés: Vajon, a gyermek 10 éves koráig összesen egy évre jár-e az a fizetett szabadság, vagy többször is van erre lehetőség? Az egy éves korlátozás csak folyamatosan, egy évet meghaladó fizetés nélküli szabadság esetében érvényesül.

Ha a fizetés nélküli szabadság megszakad, a fizetés nélküli szabadság addig eltelte ideje az egy évi időtartam számítása szempontjából nem vehető figyelembe és a megszakadást okozó körülmény elmúltával újra kell számítani az egy évet. A fizetés nélküli szabadságot az újabb szülés, a rendes szabadság, a táppénzes állomány, a munkahely megszakítja. Ilyen szempontból elegendő csak 1 napos rendes szabadság, illetve munkavégzés is. Az egy év számításánál tehát csak addig kell visszaszámolni, amíg ilyen megszakítás található.

Kérdés: A gyermekek száma befolyással van-e az egy évi időtartam szempontjából? Igen! Például az anyja másfél éve gyermekgondozási fizetés nélküli szabadságon van és akkor megszületik következő gyermekét. Ebben az esetben újra belép a 20 hetes szülési szabadság, amely alatt a gyermekgondozási segély szünetel, és az anyja természetesen gyermekgondozási segélyt kap. Utána kéri a gyermekgondozási segély folyósítását mindkét gyermek után. Ez esetben a második gyermek utáni fizetés nélküli szabadság első évére szintén jár az évi fizetett szabadság.

Dr. Pék Adrienne

MIT OLVASSUNK?

ván: Éremkincsek (Helikon—Corvina). A szép kivitelű könyv a Magyar Nemzeti Múzeum éremgyűjteményének legszebb darabjait mutatja be. Az este hangjai című könyv modern olasz kisregényeket tartalmaz, így például Buzatitól, Moraviától, Calvinótól. Moravia például egy kamasz lelki válságának drámai történetét írja meg.

Saul Bellow: Henderson, az esőkirály című könyv szerzője afrikai élményeit adja át az olvasónak, sok-sok leleménnyel, kalanddal és humorral.

Konecsni György: A magyar nyelv története című szép kivitelű könyve nyelvünk kialakulásának hagyományait mutatja be, nagy és ismeretlen költők alkotásain keresztül.

A Derkovits Gyula, 1514 című, gyönyörű kivitelű boríték a híres Dózsa-sorozat XIV. faszínesét tartalmazza, amelyeket a művész 1928-ban és 1929-ben készített. E gyűjtés aránylag olcsó: 50 forint.

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ: Szergej Antonov: Szökött galamb című regényének témája örök — az érzelmekben gazdag gyerekkor. A történet a 20-as években játszódik, s azokat a pillanatokat rögzíti, amelyekben a gyermekek játkavilágát kitárol a felnőttek társadalmára. Bazsik Renáta: Mire az erdők kizöldülnek című dokumentumregénye olyan fiatalokról szól, akiknek volt bátorságuk harcolni a fasizmus ellen.

Gergely Mihály: Rácsok című könyve novellák, riportok, karcolatok gyűjtése. Vészi Endre: Jövő teieim emléke című lírai gyűjteményének jellemzője: a költő a lemondás és szorongás, idegenség és magáramaradottság, illúzióvesztés és újrakezdés szükségébe vetett hit ellentétes és rokon-élményének összefoglalása.

Marosán György: Az úton végig kell menni című könyve a nagy sikerű Tüzes kemma memoársorozat legújabbja. A történelmet hitelesen és nagy igényességgel idézi fel, és azokat az eseményeket, amelyeknek mi is részesei voltunk a felszabadulás után.

A Körkép '72 című könyv az ünnepi könyvhét immáron elmaradhatatlan köteté, s benne 22 mai magyar elbeszélés. A szerzők: Goda Gábor, Karinthy Ferenc, Kolozsvári Grandpierre Emil, Mándy Iván, Palotai Boris, Raffai Sárolda stb.

Szabó Magda: Okút című könyvében vall az életéről, az élményekről, az emberekről. Devecseri Gábor: A meztelen istennő és a vak jövendőmondó című könyve az Olimposzon lakó istenek szerelmi élettéről mond történeteket. Kardos Tibor: Élő humanizmus című könyve a humanista gondolat útját kíséri végig a világirodalmon és a világtörténelmen keresztül.

CORVINA KIADÓ: Masaccio az olasz reneszánsz egyik legjelentősebb úttörője volt. A fiatalon elhunyt firenzei festő kevés művet alkotott, s azok többsége is erősen megromlódott már. A mai néző sem tudja kivonni magát műve hatása alól. Több mint fél évezred távlatából megértjük, mi vonzotta az érett reneszánsz legnagyobbjait, Leonardót, Michelangelót, Raffaelót, hogy újra és újra elzárándokoljanak fő művéhez, a firenzei Brancacci-kápolna freskóihoz tanulni. Dávid Katalin e nagy művészről írt könyvet.

Csáky József: Emlékek a modern művészet nagy évti-

zedéből (1904—1914). A könyv szerzője 1971-ben Párizsban meghalt magyar szobrász emlékiratait tartalmazza. Rácz Endre: Fertőd című képeskönyve gyönyörű műemlékeket ismerteti, ahol valaha Haydn is sokat vendégeskedett. A Balaton című könyv szintén képekben mutatja be a magyar tengert.

KOSSUTH KÖNYVKIADÓ: Friedrich Engels: Életrajzi vázlatok című könyvében a klasszikus szerző hamisítatlan képet rajzol barátairól, harcostársairól.

Biszu Béla: A párt és az állam a nép szolgálatában című könyve olyan, ma is idősebb cikkeket és előadásokat tartalmaz, amelyek nagyon is hasznosíthatók a szocializmust építő mindennapi munkálkodásaiban. Figyelmet keltő az MSZMP X. kongresszusán elhangzott felszólalás, amelynek fő mondanivalója: a demokráziát a szocializmus fejlesztése, a szocializmus teljes felépítésének nélkülözhetetlen eszköze. Aláhúzza azt is, hogy a demokratikus vezetési módszerek bővítése nem menlevél a felelősség vállalása alól. Továbbá kijelenti: a szocialista társadalom osztálytartalmának egyértelmű megítélése nem elvont elméletieskedés, hanem alapvetően fontos politikai kérdés. Ezért ebben a tekintetben is minden félreértést és téves nézetet el kell oszlatnunk.

Az Újságolvasók képes évkönyve 1971 című könyv immáron hagyománysszámba menően jelenik meg. Az első kötet 1963-ban látott napvilágot. Tükrözi a legfontosabb kül- és belpolitikai, gazdasági és kulturális eseményeket.

Niederhauser Emil: Forrongó felsziget című könyvében hat balkáni állam és sok-sok nemzetiség sorsfordulóiban gazdag másfél évszázadát vizsgálja. Alan Winnington: A holtak hitt ember című regénye egy izgalmas bűnügyi nyomozás története.

lüzem címet és dicsőítő oklevelet nyert Budapest belvárosának egyik legnagyobb hivatala az 5-ös posta. Állványerdő, malterosládák, cementzsákok, villanydrót-huzalok között jutok **Matula József** névvel hivatalvezetőhöz.

— Igen! A kitüntetéssel együtt megszépülünk. De nemcsak külsőben, legbelül is — mondja mosolyogva. — Ne reklámlam és a bolti árat megvilágító villanykörtekben sem lesz hiány. Méltóképpen akarjuk képviselni a „postás színeket” a nagy forgalmú Bajcsy-Zsilinszky úton.

— S ami a „legbelül” illeti?

— A munka tartalmára gondoltam! Hűek maradtunk a kitüntetéshez, és az 5-ös minősítéshez.

— Hogyan? Ez itt a kérdés?

— Ahogy a múltban: tervszerűen és lelkesedéssel — feleli **Matula József** és rögtön részletesebben elmagyarázza: Nálunk a szocialista munkaversenyben való részvétel a brigádok lendítő erejének felhasználása hagyomány! 1965-re nyúl vissza a mozgalom. Jelenleg 61 dolgozónk van, s ebből 5 brigádban 40 a tag. Azért hangsúlyozom a „jelenleg” szót, mert éppen a napokban vált ki **Farkas Kálmán**, az ezüstjelvényes „hivatali kézbesítő és rovatoló”

BELVÁROSI ÉLÜZEM

brigádból, s megalakította az egyelőre még csak szocialista címet küzdő ifi munkabrigádot. Ez nagy lendületet ad az egyik legfontosabb területen. De rajtuk kívül három jelvényes brigádunk van: a „Pénzfelvévő”, az „Egyesített és csomagfeldolgozó”, valamint az „Írányító” brigád.

— A brigádmozgalom tehát hozzájárult az eredményekhez?

— Olyannyira, hogy vállalásai szorosan kapcsolódtak a „Szocialista munka hivatala” és az „Élűzem” cím elnyerésének feltételeihez. Mindenekelőtt a gazdasági eredmények javítása a cél, de feladatunk a szakképzettség fokozása, illetve a szakképzettség megszerzéséhez szükséges feltételek biztosítása. Így többen járhatnak a különböző szakmai tanfolyamokra, valamint a Posta-forgalmi Szakközépiskolába.

— Milyen az iskolázottság, szakképzettség?

— Sajnos, 50 százalékos. Ezt a statisztikai adatot akarjuk a szakképzettség javára „eltolnunk”.

— A munkakörülmények javítása szintén vállalás. A munkahelyi rendben tartás, tisztaságára, csinosítására eddig is törekedtünk, és arra is, hogy jó munkamórállal alakuljon ki.

— Új feltételeket biztosít az igazgatóság?

— A vállalások nem vezetnek volna megfelelő eredményre, ha teljesítésükhöz a feltételek hiányoznának. Bár e téren van egy-két problémánk. Általában az igazgatóság meghallgatja kéréseinket és segít. Persze, mi is: hivatalvezetés, párt- és szakszervezet, figyelemmel kísérjük az eredmények alakulását. Ennek érdekében havonta egy alkalommal munkaértekezletet tartunk. A szükséges intézkedéseket a magunk erejéből igyekszünk megtenni.

— Mi okozza jelenleg a nehézségeket?

— A renoválásról nem beszélünk, mert az természetes folyamat és meg kell hozni a döntéseket. De, ami továbbra is probléma: a létszámlény. Annak ellenére, hogy a fluktuáció csökkent és a múlt évben csak egy dolgozónk búcsúzott el tőlünk. Egész évben 5 fő hiánnyal oldottuk meg feladatainkat. Továbbra is gond a nehéz fizikai munka. 61 dolgozónk túlnyomó többsége nő, s bizony igencsak emelgetik nap, mint nap a 20 kilós levelezéseket. Várjuk a konténeres szállítást bevezetését. Karácsonyra ígérjük. De más vonatkozásban is könnyítésekre van szükség.

— Espedig?

— Belső anyagmozgató kocsit, a zsákemelést megkönnyítést szolgáló csigák kellenének, és ezt a bontóasztalok fölé kellene felszerelni.

Az elhangzottak után a hivatalvezető javasolta, hogy tegyünk egy sétát a helyszínen. Az átmeneti állapot ellenére megállapítottam: a tágas öltözőhelyiségekben adott a hideg-meleg víz.

A beszélgetésbe bekapcsolódott **Török István**, az szb titkára: Az elért szép eredményekhez nagyban hozzájárult a dolgozók munkalendülete, amit időszakonként, túlzás nélkül, emberfelettiének is lehet jellemezni.

A beszélgetést hallják az idegesen felvetőterben összesülő dolgozók közül többen is. Mosolyogva helyeselnek. Feltétlenül idekivánczozik még **Tölgyessi István** főellenőre, aki vezérigazgatói, **Kelen Ferenc** és **Sugár István** né, akik igazgatói dicséretet, **Székely Györgyné** és **Bohák Mihályné**, akik Kiváló dolgozó kitüntetést kaptak.

A bazilika sarkáról még visszatértek az állványerdőkre. Helyükön nemsokára neofény és kivilágított boltívek reprezentálják a Belváros egyik élűzemet: az 5-ös postát.

Marton István

ÚJ LÉTESÍTMÉNY

A Helyközi Távközlési Igazgatóság új, május 8-án átadott önkiszolgáló éttermében 1500 főre tudnak ebédelni főzni

(Fotók: Berke László)

HÍREK-CSEPPÉKBEN

■ A szegedi körzet tanyavilágában bővítik a lovaspostásrendszert a kézbesítők munkájának megkönnyítésére.

■ Május 19-én a Dunántúlon és a fővárosi budai részen komoly károkat okozott a jég- és hóvihár. A távközlési hálózaton is. A helyreállítás viszonylag gyorsan megtörtént.

■ Május 17-én távközlési világnapot rendezett a Belvárosi Híradástechnikai Gépgyár.

■ Új posták: Nagyatádon Somogy megye legkorszerűbb hivatalát adták át korszerű szociális létesítményekkel. Pilisborosjenőn még az idén elkészül az új posta. Nagy a zsúfoltság a monori postán, folynak a tervezések az új hivatal létesítésére.

■ Bekapcsolódtunk az úrtávközlési rendszerbe. A postakísérleti Intézetben mérőberendezést készítettek, amellyel megkezdik a vevőállomások telepítését.

■ A Szolnok megyei Távközlési Üzem „Április 4.” műszerszolgálatát elnyerte a „kiváló brigád” címet. A kollektíva 25 éve dolgozik együtt.

■ A „Tisztelet cím” című filmet, amely postásokról szól, nagy sikerrel mutatják be a mozikban.

■ Egy éve működik a Benczur utcában a Postás Újítók Klubja. Több előadást, ankétot szerveztek már.

■ Trojko István kábelszelőkötő (Kábelüzem) Nagybatony határában május 22-én villámcsapás érte, és meghalt.

■ Egyre nagyobb a létjogosultsága a postai automatáknak hazánkban.

■ Hathónapi börtönrre ítélte a Szekszárdi Járásbíróság Csicsó Jenőné, mert postai küldeményeket sikkasztott el.

■ A Bu-vig területi szakszervezeti tanácsa ülésén — amelyen részt vett Besenyei Miklós, szakszervezetünk főtitkára is — tárgyalta a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javítását segítő feladatokat. Ugyanerről tárgyalt a Pécsi Területi Szakszervezeti Tanács is.

■ Sándor Balázs 44 éve postás Dunakészin, s 81 éves korára ellenére kitűnően ellátja feladatát.

MUNKAVÉDELMI ÓRJÁRAT

Miért sok a baleset a Verseny utcában

Tavaly a Budapesti Posta-igazgatóság összes baleseteinek 40 százaléka a Verseny utcában, a 70-78-as hivatalokban történt. Elgondolkoztak az ilyen megállapítás, ezért jártunk a helyszínen. A népes órjárat tagjai: Kiss László szakszervezetünk budapesti csoportjának munkavédelmi felügyelője, **Lancztor Jenő**, a 70. sz. hivatal szb-elnöke, **Szabó Jenő**, a 78. sz. hivatal szb-titkára, majd a két szb munkavédelmi felelőse, **Sulok József**, **Németh Ferenc**, továbbá **Varjasi Sándor**, a két hivatal biztonsági megbízottja.

Először is megnéztük: mit állapítottak meg a legutóbbi munkavédelmi szemle során. A linóleum padlózat és a földszinti kezelőhelyiségek ajtajainak vaslemez borítás felszakadozott, a nagy csomagteremben nem megoldott a por-elszívás, törtek az ablakok, sőt a vágányok közötti rész, rosszak a csatornák, a terület esős időben beázik, a barakképület területén működő emelő szerkezetet balesetveszélyesen kezelik, és így tovább, és így tovább. Tulajdonképpen már ennyi is elég arra, hogy megállapítsuk: miért olyan sok itt a baleset. Ezek a hibák ugyanis hónapok, sőt évek óta szereznek a munkavédelmi jegyzőkönyvekben, de intézkedés lényegében nem történik. Voltunk a 70-es földszinti csomagkézbesítő termében. Borzalmas látványnak voltunk tanúi: a szennyvíz a termen keresztül-kasul pataként csörgedezett. Megint csak a felelős iránt érdeklődtünk. **Szuppán Antal**, a két hivatal közös gondnoka, hamarosan meg is jelent.

— Nem tudtam erről. Miért nem szóltak időben? ... — mentegetődik.

— Tegnap is szóltunk, megkorábban is, nem jött ide — ság az egyik kézbesítő.

— Ki a felelős ezért és a többi dolgokért?

— Hát én nem az biztos! En lefedeztem magam, az észre-felvételeket továbbítottam az igazgatóságnak. Tudok én lab-dázni ...

— En a maga helyében ezzel nem dicsekednék ...

— Nekem nincs lehetőségem a hibák megszüntetésére.

— No, de a betört ablakokat lehetne pótolni.

— Hogyne! Persze hogy lehet! Csináljuk is, ha vanüveg.

— No, és az emeleten kiürített több mint 10 szoba, és amit nem ürítettek ki ... ?

— Hát azok beáztak! A PÉKÜ a felelős, ők bontották fel a tetőt. Le kellett volna a földemet ponyvával vagy nylonnal takarni.

No lám, javaslat és magyarázat is van, csak éppen a produkció hiányzik. Kiderült: amikor betörtik egy ablak, napokig azt keresik, ki törte be. Bizony téridőben jó lenne, ha előbb az üveget pótolnák. Évek óta hiányzik az egyik ajtó előtt két szem parketta. Ha valaki belebotlik, elesik, beveri a fejét az íróasztal sarkába, és kész a tragédia. A kijavításához talán még az igazgatóság segítsége sem kellene.

Láttuk a jegyzőkönyvben is szóvá tett csapóajtók felszakadozott lemezeit. Borotvaélesen datonganak, mintegy kínálva a baleseti lehetőséget. Volt is nem egy ebből ...

Szóba került az is, hogy hosszú évek óta hallják: meglesz az új Keleti-postakombinát. A legújabb határidő: az ötödik öt éves tervben lesz meg. Közben romlik minden, s ez objektíve a munkakörülmények rosszabbodásához vezet. Láttunk olyan öltözőt, ahol vakolatbeomlás fenyeget, melegeittek ételt, enyhén szólvá piszkos, málladozó fal mellett. Megbotlottunk a padozatot borító vaslemezekben. Recsegő mozgólépcső-fakorlát is veszélyesnek számított. A barakkok udvarán ötleles hidraulikus emelőberendezést láttunk — szabálytalanul kezelve. A gépkezelő nem is tudott arról, hogy van gépkezelői utasítás. Maga a szerkezet is balesetveszélyes, hiszen a fel- illetve lecsapódó lemezek sarkai nincsenek leegömbölyítve. Csupán egy rossz mozdulat, és az éles lemezsarok felsértheti a gépen álló embert.

Nagyon, de nagyon sok hibát sorolhatnánk még, de ennyi is elég ahhoz, hogy válasszunk kapjunk a kérdésre: miért sok a baleset a Verseny utcában?

Felvetődik, persze, a hivatalok vezetőinek, szakszervezeti bizottságainak felelőssége mellett a Budapesti Posta-igazgatóság illetékes osztályá-

nak felelőssége is. Hiszen évek óta sok-sok bírálatot kaptak a Verseny utcai túrheterlen állapotokért. Akárhogy is nézzük, rosszul kezelik a labdát, mert az igaz, hogy a felelősség továbbpasszolása már nagyon régen megy, de gölök he-

lyett a balesetek nőnek — de igen nagy iramban!

Határozott intézkedést várunk a Budapesti Postaigazgatóság vezetőitől a Verseny utcai dolgozók biztonságos munkakörülményeinek megteremtése ügyében.

Bérces

RÉGI TÖRTÉNETEK

Nagyon nevezetes postatörténelmi esemény színhelye volt 1875-ben a fővárosi Aranyas-szálló: a földszinti nagyteremben alakult meg a Magyar Postamesterek Országos Egyesülete. Nyolc postaigazgatósági kerületből mintegy harminc kiváló, művelt és lelkes postamester, az országban szétszórta élő postamestereket egy szoros egyesületbe tömörítette. Az alkotmányos kereteken belül bátor, harcos szellemet honosított meg a postás társadalomban.

A múlt század-beli postásoknak ez az egyetlen emléke: a postai államigazgatás híjával, tagjainak krajcárjaiból rakta össze egy később komoly vagyonná felnövő postamesteri nyugdíj és segély alaptőkéjét. És ez a körülbelül négy millió korona vagyon semmisült meg az első világháború alatt — hadikölcsönben. Ezt követően a postamesterek egyesületére a rászakadt pénztelenség, és a Horthy-rendszer tömegszervezkedést elnyomó politikája, valamint a fellépő egyéni érdekek és az önzés, teljesen legyengítette, és harcképtelenné tette az egyesületet.

Az alkalmazzottakat tartó postamesterek a hivatalbeli alantasaikkal tetszésük szerint manipuláltak. Egyéni hasznuk, érdekeik szerint jártak el. Felelőssé ezért őket senki nem tehető. A hivatali kisegítő, kiadójától vagy kiadó a postamester magánalkalmazottja volt. Szervezetlenségénél fogva teljesen kiszolgáltatva kenyeradó gazdájának.

A proletárdiktatúra bukása után a kormányba jutó szo-

ciáldemokrata párt jobboldali Peyerre, némi kedvezményekkel hajlandó volt Bethlennel egyezséget kötni. Idézet a Bethlen-Peyer paktumból:

„... A felosztott, vagy fel-függesztett szakszervezetek közül a közalkalmazottak, vasutasok, postások szakszervezete vissza nem állítható...” E határozattal megfosztották a postásokat is az önvédelem lehetőségétől. Hová fordulhatt volna a fillérekért, napi 10-15, nem ritkán 18 órát robotoló sok száz éhbéért görnyedő pária?

1928-ban a postánál „örség-váltás” történt. Demény Károly államtitkári címmel fel-

ruházott vezérigazgató nyugalmába vonult. Utódja, dr. báró Szalay Gábor székfoglaló beszédéből idézek, amelyet a posta személyzetéhez intézett: „... Bányunk egymással testvéreként, ápoljuk, fejlesszük továbbra is az egyetértést és összhangot egymás munkáját kölcsönösen megbecsülve...” Szépen hangzó üres szövegekben nem volt hiány, csak éppen a helyzet nem lett jobb.

Gyökeres változást csak a felszabadulás hozhatott a postamesterek államosításával és a postások érdekeit védő szakszervezettel.

Halmi Ida

■ A jugoszláv Szállítási és Távközlési dolgozók Szakszervezetének meghívására Besenyei Miklós főtitkár vezetésével 3 tagú delegáció utazott május 21-én Belgrádba. A delegáció folytatta a múlt évben Budapesten megkezdett tárgyalásokat a két szakszervezetet kölcsönösen érintő kérdéseiről.

■ Elnökségünk meghívására június 10-17 között hazánkban tartózkodik az angol Postás Dolgozók Szakszervezetének 4 fős delegációja, melyet Tom Jackson főtitkár vezet. Budapesti és vidéki tartózkodásuk során szakszervezeti és szakmai kérdésekről tárgyalnak.

■ Több éves kapcsolatkérés után megvalósíthatóvá válik a magyar-szovjet postás dolgozók kölcsönös üdültetése. A Belorusz Köztársaság postás dolgozóinak szakszervezete levélben értesítést küldött: ez év júliusában fogadni tudják 30 fős csoportunkat. Az üdülők Minszkben és annak környékét is megismerhetik.

■ 35 fős csehszlovák postás üdülőcsoport érkezik június 7-én. Három napot Budapesten, 10 napot Balatonalmádban tartózkodnak.

■ 15 napos jugoszláv tengerparti üdülésre indul 30 fős magyar postás üdülőcsoport június 13-án. 15 napot Petrovácon és 1 napot Novisadon töltenek. (K—j)

A strandra, tengerpartra, Balatonra való kis forró-nadrág legpraktikusabb anyaga a frottír. Nagyon szép, élénk és mintás. Esik színeket lehet kapni, nagyon olcsón. Ez a kis együttes mellénykéből és nadrágból áll